# SYNODUS
# ABBATIÆ
# SS.MÆ TRINITATIS
# MILETENSIS

Nullius Diœcesis

*A REVERENDISS. PATRE*

**JOSEPHO VANNUTTIO**

SOCIETATIS JESU

PHILOSOPHIÆ, AC SACRÆ THEOLOGIÆ

PROFESSORE

Ejusdem ABBATIÆ in Spiritualibus,

Et Temporalibus

**VICARIO GENERALI**

*CELEBRATA*

In Esclesia Sanctæ Mariæ, & Sancti Gregorij P.P.

Pagi Sancti Gregorij Superioris

*Anno M. DCCXII. Dominica Quarta*

*Post Pascha XXIV. Aprilis.*

Cardinal: Spada Protettore*

* vide della in Zuth. ....

NEAPOLI, M. DCCXII.

Typis Michaëlis Aloysij Mutio.

*SUPERIORUM PERMISSU.*

# Indictio Synodi :

# JOSEPH VANNUTTIUS

## SOCIETATIS JESU

Sacræ Theologiæ Professor,

In Spiritualibus, & Temporalibus Abbatiæ SS. Trinitatis Militen: nullius Diœcesis Vicarius, & Officialis Generalis.

*Sancta à Nobis visitatione in tota nostra Abbatiali Jurisdictione (Deo adjuvante) absoluta, in qua concreditum nostræ Pastorali sollicitudini, Gregem perlustravimus, par non erat pleniori notitia, Ovium nostrarum habita, Synodum diutiùs differre, ut earum saluti summoperè provideremus, territi ex illo, quod Supremus Judex, simul & Vindex, e manibus nostris Gregis commissi sanguinem, jacturamque requiret. Quapropter omnes, qui in partem nostræ sollicitudinis vocati sunt, ex tunc de hac Synodo celebranda certiores fecimus, ut maturiùs Ecclesiasticam disciplinam labefactatam instaurare, conservatam in Domino promovere possemus; Et ipsi animarum sibi commissarum pretium seriò perpendentes, nobis, si quid in hac Synodo statuendũ ad ipsarum salutem in Domino putaverint, non immaturè referrent: Nunc verò ad gloriam Omnipotentis Dei, ac sub Deiparæ semper Virginis Mariæ, aliorumq; Sanctorum patrocinijs, Sacrorum Canonum, & præsertim S.C.T., Prædecessorumque nostrorum vestigijs inhærentes, auctoritate, qua fungimur, & præsertim vigore facultatis nobis ad hoc specialitèr concessæ ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Dom. Fabritio Tit. S. Praxedis Præsbytero Cardinali Spada, universalis Collegij Græcorum de Urbe, & Abbatiæ SS. Trinit. Militen:*

 *nul-*

*nullius Diœcesis Protectore, Conservatore, & Judice privativè. Synodum Abbatialem Militen: indicimus, eamq; ad diem 24. currentis Aprilis, quæ erit Dominica quarta post Pascha in Ecclesia Parochiali Casalis Sancti Gregorij Superioris convocamus, sicuti tenore præsentium indictam, & convocatam esse denunciamus. Proinde omnes, & singulos dilectos in Christo Rectores, Beneficiatos, Cappellanos, Sacerdotes, & Clericos, tam cœlibes, quam conjugatos, & alios, qui in nostra hac Synodo de jure, vel consuetudine, aut ex privilegio intervenire debent, vel possunt; ac secularibus penitùs exclusis, requirimus, hortamur, admonemus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excomunicatione, & alijs censuris, & pœnis à jure, vel consuetudine in celebratione Synodi Diœcesanæ adversus non accedentes solitis, & consuetis mandamus, strictèque præcipimus, ut persemetipsos Canonico, aut legitimo impedimento minimè detenti, de quo docere nos teneantur, huic Sanctæ Synodo celebrandæ, omninò adesse debeant, atque hora decimatertia de mane dictæ diei, ad prædictam Parochialem Ecclesiam cum honesto Clericali habitu, atque superpelliceis, & biretis accedant, nec ab ea discedere, vel abire; nisi eadem Synodo dimissa, & absoluta, ullo modo possint. Insuper per præsentes mandamus, ut post indictam, ac publicatam hanc Synodi convocationem, in omnibus nostris hujus Jurisdictionis Ecclesiis Parochialibus quoad usque ipsa Synodus absoluta fuerit Missa de Spiritu Sancto die Jovis, si solemnitas aliqua currentis Festi non prohibeat, cæteris verò diebus collecta de Spiritu Sancto dicatur. Tandem hortamur omnes prædictos, & alios quoscunque nostræ Abbatialis Jurisdictionis, ut à Deo assiduis præcibus divinam opem implorent, qua freti meliùs possimus, quæ ad Cleri disciplinam, Animarum salutem, ac Divini cultus incrementum sunt necessaria, & opportuna, decernere. In quorum omnium, & singulorum fidem has literas nostra manu, & infrascripti nostri Cancellarij signatas, sigilloque nostro munitas dedimus, & in nostra Matrici Ecclesia Abbatiali, alijsque Parochiali-*

*bus*

*bus inter Missarum solemnia publicari, & copias in locis solitis affigi, & affixas remanere jussimus, quatenùs omnes, & singulos, quorum interest, afficiant, moneantur, sicuti forent ipsorum cuipiam personæ denunciata. Datum ex nostro Abbatiali Palatio die 2. Aprilis 1712.*

Joseph Vannuttius V. G. Abb.

*N. V. Presbyter Cancellarius.*

---

# ORATIO HABITA
## A REVERENDISS. PATRE.

*Constitui te hodie, ut evellas, & destruas, ædifices, & plantes.* Hiærem. 1.

IAmdiù, Fratres carissimi, & Sacerdotes Domini, nostræ hujus Christianæ Reipublicę detrimentis, quę domesticus hostis, aut intulit, aut inferre paravit, singularis quædam facienda erat medela, ne si malũ, quod fortassè in extremis est partibus, latiùs serperet, pars etiam princeps deficeret. Ea tandem in præsentia sunt adhibenda remedia, quorum vis ad omnes ægrotas partes sanandas longè, latèque pervadat, ut firma in dies magis, magisque Religio caput attollat, & si quid unquam in ceteris passa est damni, robustiùs reviviscat: Et quoniam magni animi est, magis laboribus, qui sunt veræ gloriæ argumenta, quam laborum præmijs dele-

delectari, non erit abs re, ſubeundos vobis labores proponere brevitèr ob oculos, ut in his ſuperandis virtutis robore, quæ ſolet difficultatis ſtimulis excitari, ſitis fortiores: magna quippe negotia magnos animos poſtulāt, & magnos animos magnitudo laboris acriùs impellit. Eja agite nunc. Deo Auctore, hæc Synodus eſt inſtituta, & huic dictum à Domino puto, conſtitui te hodiè, ut evellas, & deſtruas, ædifices, & planctes. Ut ſcilicèt, & quæ in Eccleſiæ campis ſuccreſcunt paſſim zizania, ſuccidantur, evellantur, ac penitùs deſtruantur, & jactis virtutum ſeminibus, nova ſanctimoniæ ſeges ſuboriatur; atque effloreſcat, *Sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus.* Id hodiè nobis eſt præſtandum, dùm Prædeceſſorum noſtrorum adhærentes veſtigijs hùc adducti, Divino afflante Spiritu ſynodales aggredimur conſtitutiones. Depaſcenda vitiorum luxuries, jacienda virtutum, & gloriæ ſemina, ineunda conſilia, ſanciendæ leges, alenda tandem, & roboranda Religio, ne ab Adverſarijs oppreſſa, & expugnata deficiat: hanc foveamus, oportet, pro hac ærumnas ſuſcipere ne dubitemus, hanc totis viribus retineamus.

*Gen. c. 27. n. 27*

Verùm enim verò parum noſtri hìc proderunt labores, ſi quiſque noſtrum commiſſi ſibi Gregis parum ſollicitus, etiam extra hanc Synodum, ſe conſtitutum à Domino minimè putet, ut evellat, & deſtruat, ædificet, & planctet. Vocati in partem noſtri muneris Sacerdotes meminerint, ſe nobiſcum exactiſſimam villicationis noſtræ rationem ſupremo Judici, ſimul & Vindici reddituros; quapropter timidi ſemper, & ſolliciti, quæ hic ad corruptos mores corrigendos, bonos conſervandos, vel etiam augendos ſancimus, in operibus

ribus nostris jugitèr descripta retineamus, ipsique simus ipsæmet leges, quæ cęteros instruant ad Sanctitatem; cum enim Ecclesiarum Rectores in clarissima tantæ dignitatis luce versent, ut aliorum etiam virtuti ad benè sperandum propositi sint, eorum flagitia privatis parietibus obtegi minimè possunt; *Dum in eos tanquam in speculum*, ut habet Conc. Trid; *reliqui oculos conjiciunt, & ex eis sumunt, quòd imitentur.* Quod si quilibet inter homines dignitate Princeps Dei est exemplar in terris, non nisi cœlestis esse debet illorum vita, qui cęteris hominibus antecellunt, ut quorum dignitas proximè ad divinum numen accedit, eorumdem vita divina videatur esse, ut magistra sit morum, & cęteris norma vivendi: Tota igitur opera, & cura omnis in morum nostrorum reformatione, quæ custos est disciplinæ, consumenda est. Et sanè cum tritum sit omnium sermone proloquium; Ad Regis exemplum, Orbem componi, qui Populorum salute procurant, omnibus virtutibus esse debent instituti; Boni enim moderatorum mores propugnacula sunt Christianæ Reipublicæ, quæ adversus hostium improbitatem, morum potiùs integritate, virtutumque præsidio septa debet esse, quam armis. Imo, & illam vel cum vitæ discrimine tueri debemus; nam si ferè omnes ita suæ dignitatis amatores sunt, ut illam velint solùm cum vita dimittere, quid turpiùs esset, quam nos dimissa pietate, cujus dignitati Reges insignia, fascesque submittunt, vitam retinere?

*Concil. Trid. sess. 22. c. 1 de Reform.*

Porrò si iisdem res conservantur, atque augentur, quibus partę sunt, iidem nobis subeundi erunt labores, quos majores nostri exantlaverunt, ut eadem virtus, & parens sit nascentis Religionis,

& nu-

& nutrix adolescentis. Juvaret hic, nisi parcere deberem tempori, memoria repetere eas ærumnas, quas Christiani conditores Imperij fortissimè pertulerunt; Etenim diversi in remotissimas terras abeuntes divini homines, ex hominum commercio, & humanæ naturæ finibus exterminati videbantur, qui ad benè de omnibus merendum erant expeditissimi, qui angustijs se se obijcere non verebantur, qui studebant, ad Dei amicitiã, consuetudinemque Orbem traducere, illi notas, ignotasque terras peragrarunt, ut omnibus veritatis, & fidei lumen afferrent, & universum orbem implerent præclarissimorum facinorum gloria, & maximarum admiratione virtutum; illi per suos labores Christianæ amplitudinis auctores, per omnes calamitatum gradus Religioni aditum patefecerunt ad honorum culmen, & gloriam; cum enim ex his initijs magnitudo nostræ Religionis excreverit, nos in Ecclesiæ gremio relictam ab ijs pietatem, summo studio retinere non laborabimus? Et cum tantùm illi sanguinem effuderint, ut gloriam hanc nobis parerent sanguine suo, nos partam per summum dedecus negligemus?

Illud profectò est virtutis ingenium, ut in otio languescat, & pereat, in laboris autem acerbitate enitescat; summis igitur laboribus est excolenda Religio, ne aut sine hoste vincatur, aut sine cultu deficiat. Capite vos animi altitudinem, & vestræ dignitati, & majoribus vestris parem Sacræ Aræ ministri, vos vos inquam Religionis propagatores, pietatis custodes, & vindices esse debetis. Vobis divinus Pastor suas oves commendat, vobis pascua, vobis fructus, & fructuum fœcunditatem; Vestrum est aras tueri, sanctitatem

tem

tem colere, & ab Ecclesia pestem arcere. Cavendum autem vobis est potissimum, ne pro emolumento, & gloria perniciem, ac dedecus afferatis, ne liceant omnibus impunè scelera, si vobis licere videantur. *Quis enim, inquit Chrysostomus, non moveatur ad peccandum, cum viderit ipsos Doctores pietatis peccantes*. Ne vestris sceleribus sacræ ædes fiant busta Religionis, & sepulchra pietatis, ne tandem improbitatis mercedem aucupemini in turpissimo Regno voluptatis. Audite quæso, quæ Div. Gregorius justissimi doloris stimulo pressus exclamat. *Nullum puto ab alijs majus prajudicium, quam à Sacerdotibus tollerat Deus, quando eos, quas ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit, quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debemus.*

Op. imp. hom. 19

Hom. 17. in Evang.

## Decretum Primum.

*De Synodi inchoatione.*

IN Nomine Sanctiss., & individuæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Nos Joseph Vanuttius Soc. Jesu, Philosoph. & sacre Theologiæ professor, Abbatiæ SS. Trinitatis Militen: nullius Diœcesis in temporalibus, & spiritualibus Vicarius Generalis, & officialis ad Dei optimi, maximi, ac Deiparæ semper Virginis, Sanctorumque omnium laudem, & gloriam nostram Synodum Abbatialem incipimus, & inceptam esse volumus, & pro ea, qua authoritate fulcimur hæc, quæ sequuntur in præsenti Synodo legitimè congregata matura deliberatione, concilioque præmissis sanctione perpetua statuimus, decernimus, & publicamus.

## Decretum Secundum.

*De præjudicio non inferendo.*

SI quem contingerit in hac Synodo præter, aut contra conditionem ſuæ dignitatis, gradus, vel muneris incedere, ſtare, ſedere, vel vocari, aut quid aliud agere nemini propterea illatum præjudicium ullum, aut novum jus acquiſitum fuiſſe decernimus; ſed omnia omninò in eo ſtatu permanere volumus, in quo erant, priuſquam hæc Synodus cogeretur.

## Decretum Tertium.

*De deferendis quærelis, & abſentium excuſationibus.*

EX antiquo Sacrorum Canonum inſtituto audiri debent quærelæ, ſi quæ ſint, nec non abſentium excuſationes; ideò pro eis recipiendis deputamus infraſcriptos Judices.

(D. Antoninus Faga.
(D. Franciſcus Antonius Genoveſe.

## Decretum Quartum.

*De non diſcedendo.*

PRæcipimus omnibus, & ſingulis, qui ad hanc Synodum convenerunt, aut præſentes adeſſe tenentur ſub pœnas excomunicationis, ne antequam hæc Synodus legitimè dimiſſa ſit ex hac Eccleſia diſcedant ſine facultate à nobis concedenda, quin etiam ſeſſionibus, capitibus indictis, vel indicendis ſub eadem pœna interſint.

De-

# Decretum Quintum.

*De Officialibus Synodi.*

UT hæc Synodus legitimè convocata Ministrorum paritèr opportunitate dirigatur; idcircò Officiales in ea ſtatuimus juxta ſeriem infraſcriptam.

*Officiales Synodi.*

*Promotor.* D.Dominicus La ſirica U. J. D.
D. Antoninus Fortuna.
*Secretarius.* D.Joannes Baptiſta Vinci.
*Magiſtri Cæremoniarum.* D.Nicolaus Murmura.
D.Saverius Buccarello.
*Procurator Cleri.* D.Franciſcus l'Acquaniti.

# Decretum Sextum:

*De Examinatoribus Synodalibus.*

SAcroſancti Concilij Tridentini ſanctionibus obſequentes proponimus nobis hos viros pietate, ac doctrina præſtantes, qui examinatorum officio fungantur, quoad altera Synodus habeatur.

*Examinatores Synodales.*

D.Felix Talotta U. J. D. Rector Mileti.
D.Dominicus La Sirica U. J. D. Rector S.Gregorij Superioris.
D.Gregorius Bonell. U.J.D.Rector Piſcopij.
D.Antòninus Faga. Rector S.Gregorij de medio.

 D.Fran-

D.Franciscus Antonius Genovese. Rect. Triparni.
D.Antoninus Fortuna. Rector Pizinni.
D.Franciscus L'Acquaniti. Rector Venæ superior.
D.Filippus Pugliese. Rector Venæ inferioris.
D.Vincentius Gasparro. Rector Arzonæ.
D.Jacobus Pignattaro. Rector Zamarò.
D.Joseph Radino. Rector Longobardi.
D. Marcus Aversa.
D.Chrysostomus Fortuna.
*Placetne vobis (Responderunt) placet.*

## Decretum Septimum.

*De Judicibus Synodalibus.*

ITem præcipit idem Sacrosanctum Concilium Tridentinum, & Bonifacij Papæ VIII. constitutio in Diœcesana Synodo eligi Judices, quibus causæ per Sedem Apostolicam delegari possint, & in Regularium conservatores eligi valeant ad prædictarum sanctionum tenorem vobis proponimus.

Reverendum D.Felicem Talotta U. J. D.
Reverendum D.Dominicum La Sirica U.J.D.
Reverendum D.Gregorium Bonelli U.J.D.

## Decretum Octavum.

*De Testibus Synodalibus.*

EX antiqua Sacrorum Canonum constitutione vir s aliquos moribus, ac discretione probatos in Synodo eligi statutum est, qui diligentèr animadvertant, quod in tota hac Abbatiali Jurisdictione corrigi debeat, & si quid tale cognoverint, nobis significare teneantur. Pro hoc igitur munere exercendo eligimus,

Omnes Rectores, & Vicarios Foraneos.

DE

# DE FIDE CATHOLICA

## SESSIO PRIMA.

### CAPUT PRIMUM.

CUM Fides sit fundamentum, ac principium cęterarum virtutum, sine qua impossibile est placere Deo, eam omnes de rigore profiteri tenentur; Idcircò pro ejusdem inviolata conservatione roboranda, ab ipsa exordium ~~sumendum decrevimus~~.

*Hebræos 11.*

Præcipimus, ut omnes, & singuli Beneficiati cum cura, & absque cura, si adhuc Sanctæ Fidei professionem coram Nobis, vel Prędecessoribus nostris non emiserint, eam quam primum emittant. Et in posterum promovendi infra spatium duorum mensium post adeptam beneficij curati possessionem, illam profiteri teneantur, & debeant juxta pręscriptam formam Bullæ Pij IV. Et in casu contrarij eorum beneficiorum fructus non faciant suos. Idem servetur ab omni bus docentibus liberales literas, vel scholasticas disciplinas; (Parochis exceptis) si tamen aliàs fidei professionem non emiserint, & nobis non ostenderint. Et hoc fiat infra unius mensis spatium ab hac die. Idemque servetur in posterum pro ordine supra adducto servata forma præfatæ Bullæ Pij IV.

*Pius Quartus const. 89 Concil. Ind. Sess. 25. de reform. cap. 2.*

Et ut plenam notitiam habeamus, Parochi, quis-

*Synodus Diœcesana*

*Epise Rufi in tit. de Fide Cath. cap. 6.*

quiſque in ſua Parochia facta diligenti inquiſitione, nomina, & cognomina eorum qui tali munere funguntur in ſcriptis tranſmittant infra menſem à die publicationis præſentium.

Noverint univerſi Chriſti fideles, quod quiſque eorum tenetur Hæreticos, & de hæreſi ſuſpecta denunciare, & præcipuè, qui curam animarum gerunt, invigilare debent, ut ſi qua (quod abſit) in eorum Parochijs tali peſtifero morbo laborare noverint, ſtatim Nobis denunciare teneantur.

Ut omnis hęreticę pravitàtis zizania ab agro dominico tollatur, ſacræ Inquiſitionis decretis inhærendo, mandamus, ut omnes noſtræ Juriſdictionis ſubditi infra menſem à die publicationis, nobis diſtinctam ſingulorum librorum notam, quos quiſque tenet cum nominibus, & cognominibus Auctorum conſcriptam deferant ſub pœna excomunicationis.

*De Doctrina Chriſtiana.*

## CAPUT SECUNDUM.

*Trid. Seſſ. 5. cap. 2. & Seſſ 24. c 4. de reform Synod. Provinc Neapol ſub Mario Carafa anno 1576. cap. 4.*

NOn ſine Chriſtiani nominis injuria, & animarum jactura in pluribus locis reperiuntur, non tantùm parvuli, verùm etiam adulti, adeo fidei rudimentorum, ignari, ut vix fidei articulos noverint, eoſque, vel minimum explicare valeant. Unde Paſtores ſeù Parochi Eccleſiarum caveant, ne dominico grege neglecto, ſe ipſos tantùm paſcant, & meminerint, quam diſtrictè coram tremendo Judice ſint pro ſuis ovibus rationem redditurí. Præcipimus igitur omnibus, & ſingulis Parochis,

co-

eorumque Economis pro tempore, ut singulis diebus festivis, saltem dominicis ad campanæ pulsum convocent parvulos suæ Parochiæ in Ecclesia, hora competenti, eosque doceant claram, planam, & explicatam methodum doctrinæ Christianæ. Et ut parentes, & adulti faciliùs parvulos mittant, sivè ducant, ad tam utile,& pernecessarium munus, sepè inter Missarum solemnia eos moneant, promulgando spiritualia stipendia Indulgentiarum Societati, sivè Congregarioni doctrinæ Christianę à summis Pontificibus elargita. Imponentes contra Parochos, vel Economos negligentes, amissiones fructuũ, aliasq; pœnas ad nostrum arbitriũ.

Parochi nullo modo admittant ad officium Sponsoris, seù Patrini in baptismo eos, qui non sufficienter in articulis fidei sunt instructi, & fidei rudimenta ignorant, super quo conscientiam Parochorum oneramus.

*Ex actis Ecclesiæ Med. p. 4 de conf. 1. & de Patrinis.*

Parochis casalium præcipimus, ut diebus festivis antæ Missæ Parochialis celebrationem populo ad divina congregato alta voce ad majorem ipsius Populi instructionem vulgari idiomate Simbolum Fidei, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Decalogi, & Ecclesiæ præcepta, & mysterium Sanctiss. Trinitatis recitent, ita clarè, & distinctè, ut Populus facilitèr ea repetat.

*Sac Congr. Concil. ad omnes Archiepisc. sub die 19. Januar. 1619.*

Mandamus, ut Clerici in Parochijs, ubi sunt adscripti, assistent doctrinæ Christianæ, Parochos adjuvando, alioquin ad ordines ulteriores non promovebuntur, & sit eis notum hoc, esse unum ex requisitis, cui nullo modo dispensabitur, & nobis id constandum fore per attestationem proprij Parochi.

*Caput ut quisque de vita, & honestate Clericor & ex edicto SS. Dom: Innocent. XII. 11. Febr. 1691. tunc Archiepisc. Neapol.*

Sit

Sit notum Sacerdotibus in posterum, neminem admitti ad audiendas confessiones; nisi tale munus doctrinæ Christianæ exerceat.

*Concil. Provinc. Med. S. Caroli par. pr. hoc tit.*

Interrogent frequentèr confessarij parentes, & dominos, an satisfecerint obligationi instruendis pueris, & famulis super fidei rudimenta, & an ipsos ad doctrinam Christianam ediscendam mittant, & salutares pœnitentias pro non adhibita diligentia imponant.

*De Concionatoribus.*

## CAPUT TERTIUM.

*Leo X. in Conc. Later. Sess. 11. & in Bul. constit. 21.*

IN nostra Abbatiali Diœcesi nullus Concionator, tàm Regularis, quàm secularis audeat prædicare absque nostra licentia gratis concedenda in scriptis.

Concionatores in quadragesima, qui Mileti diebus sabbati in nostra Abbatiali Ecclesia, ut moris est, Populo verbum Dei prædicant, id paritèr non agant, nisi priùs à Nobis facultatem in scriptis obtinuerint.

Nullo modo permittatur in nostra Jurisdictione aliquem exterum sine nostra licentia quæstuare, vel immagines, seù reliquias circumferre, aut indulgentias publicare, exceptis Regularibus juxta eorum institutum.

*De Sacramentis in genere.*

## CAPUT QUARTUM.

OMnibus, & singulis Sacerdotibus, & ijs præcipuè, qui curam gerunt animarum præ-

præcipimus, ut in Sacramentorum confectione, & administratione omni cordis munditie se gerant, gravi & modesto cultu, verborum formam attentè, distintè, & non affettatè proferendo, potissimum in consecratione Corporis, & Sanguinis Christi Domini, ita ut fiat voce benè articulata, attentè, & devotè cum maxima reverentia, & filiali timore. Materia cujusque Sacramenti sit certa, non dubia; sed per se, vel per alios plenè probata, juxta communem sensum Ecclesiæ, & sacrorum Doctorum tutiorem sententiam, & decretum sacræ Congregationis super editum cum oraculo SS. Domini nostri Papæ Innocentij XI. f. m. Adhibitis etiam paramentis, & vestibus ad singula Sacramenta necessarijs à S.R.E. præscriptis, non immundis, laceris, vel incompetentibus, ut per ea cordis mundities, & divini cultus venustas ostendatur; proinde in ministrando, tàm in altari, quàm extra, sint devoti, graves, & modesti. Super omnia sit in eis puritas conscientiæ, Sacramentali Confessioni præmissa, ubi se noverint aliqua gravi culpa pollutos, memores illius: Mundi estote, qui fertis vasa Domini.

*Rit. Rom. in rub. de Sacramen. administrat. Can. nolite distint. 11. Trid sess. 9. can. 11. & 13. de Sacr.*

Vestes sacras, & quidquid ad Missæ celebrationẽ attinet Cappellanis dent cappellæ confraternitates, & Patroni beneficiorum; nullusq; Cappellanus audeat celebrare cum vestimentis alterius Cappellæ, seù Confraternitatis, seù Patroni beneficiorum sub pęna suspensionis. Quapropter, tàm Cappellæ, quàm Confraternitates, & Patroni beneficiorum habeant ad minus tres capsulas, unam ex colore albo, & rubeo, alteram ex viridi, & violacio, tertiam ex nigro pro defunctis.

Ut cultus, & devotio in animis Sacramenta suscipientiũ excitetur, quàm pluries inter Missarum solemnia Parochi illorum dignitatem, institutionem, usum, & fructus salutares ex catechismo Romano ad captum Populi vulgari lingua exceptos explanare non omittant.

*Trid. Sess. 24. de refor cap 7. can. licet. 8. q. 1.*

Si quis Parochorum negligentia sua quempiam ex hac ad aliam vitam transire permiserit absq; susceptione Sacramentorum, aut sine animæ commendatione, ultra reatum læthale ob scelus commissum, pœnis carceris formalis per semestre à nobis punietur.

*Can si Presbyter, can. agnovimus 26. q 6 can. quicumq; de consecr. distin. 4.*

Nullus ex Sacerdotibus audeat Sacramenta administrare, præter Parochos, quibus de jure hoc spectat; nisi tamen de licentia nostra, & cum Parochi consensu, vel urgente necessitate eo absente, & non aliter.

*Can. Ecclesias 13. q. pr. Rit. Rom l c. fidelib.*

*De Sacramento Baptismi.*

## CAPUT QUINTUM.

IN singulis Ecclesiis Parochialibus, & non alibi, sit fons baptismalis, cum ligneo tabernaculo, desuper lineo saltem velamine violacei coloris operto, & cum sera ferrea, & clave strictè custodito; intus verò habeat operculum ligneum benè aptatum, & ex parte superiori cum tela cerata velatum, ne pulvis, aliudvè sordidum cadat. Et Curatus quam sepè videat, ne quid immundum in sacro Fonte decidat, & si quid hujusmodi repererit, statim ab eo ablatum, in Sacrarium proijciat. Ita ut fons semper conservetur mundus. Oleum tùm infirmorum, tùm cathecumenorum, paritèr in

loco

loco tuto in Ecclesia Parochiali cum sera ferrea clausa asservetur in vasibus mundis,& strictè coopertis,ac serico velamine violacei coloris superposito, maximè cum contingerit pro Sacramentorũ administratione aliquo asportari; hujus conservatorii fontis Baptismalis, & Sacrarij claves sint semper à Parochis custoditæ, nec alicui commissæ; nisi probato Sacerdoti pro administratione.

Si opus fuerit oleo sacro, oleum profanum addere, semper non sacrum in minore quantitate addatur,etiam si pluries fieri oportuerit.

Si quem adultum baptizari contingerit, servetur forma Ritualis Romani, nec sacra unda abluatur, quin priùs benè catechizatus fuerit,& rudimenta fidei plenè noverit,& constantem, & plenam voluntatem baptismi suscipiendi ostenderit, & ipse pro se respondeat, & non alius, obtenta priùs à nobis licentia, nisi talis sit in extremis constitutus.

Nemo Parochorum,vel alius Sacerdos præsumat, præterquam in Ecclesia Parochiali baptismum solemnitèr ministrare, & hoc non fiat de nocte, sed claro die; nisi in casu necessitatis, in quo baptismus fiat in aqua tantùm, reservatis ceremonijs supplendis in Ecclesia, si fortè infans supervixerit, nec permittat prorogari baptismum infantiũ ultra quatuor dies. Quod semper à Parocho fieri debet, & nullus alius se ingerat.

*Rit.Rom.de Sacr.baptis. Synod.Cardin.Philom. an.1662. hoc tit.*

Cum infans aliquis baptizandus adducitur ante omnia Sacerdos exploret ab obstetrice, vel alijs, an fuerit domi baptizatus propter necessitatem,interrogando de materia, forma, & intentione,& à quo fuerit baptismus ministra-

tus,& si compererit ex diligenti perquisitione, omnia ritè adhibita fuisse ad necessitatem Sacramenti, suppleat tantummodò ceremonias juxta formam Ritualis Romani. At ubi remanet aliquod dubium, tàm circa qualitatem baptizantis, quam circa essentialia, baptizet illum sub conditione.

*Rit. Rom l. cit.*

Infantes expositi, seù casu inventi, de quorum baptismi collatione dubitatur, si post peractam diligentem perquisitionem, nulla certa habeatur notitia, vel adeo dubia, ut non possit salus infantis liquido haberi, baptizentur sub conditione, scilicet si non es baptizatus &c.

*Cap. parvulos cum sequenti de Cons. dist. 4 Rit. Rom l. c. si mater.*

Invigilent Curati animarum, ut obstetrices suæ Parochiæ sint benè instructæ circa materiam, formam, & intentionem Sacramenti baptismi, ut benè gerant tale ministerium, sæpè easdem doceant modum, qualitatem materiæ, claram prolationem formæ, saltem vernacula lingua, itaut formæ substantia non corrumpatur. Insuper moneant, ut semper cum ad adjuvandum partum accedunt, aquam proximè paratam habeant. Declarando qualis debeat esse earum intentio, & non permittant, fœminas imperitas obstetricis munus suscipere; nisi ab eis fuerint priùs benè instructæ, quorum instructioni frequentèr vacent. Et nos prædictis fœminis mandamus ante instructionem hoc officium ne assumant sub pœna excomunicationis.

Comperimus in aliquibus locis nostræ Jurisdictionis introductum esse quemdam abusum cujusdam benedictionis Parochi, accedendo ad domum earum, quæ nupèr pepererunt. Proinde ad illum extirpandum, inhibemus in

po-

posterum Parochis, & Sacerdotibus; ne amplius hoc faciant; sed puerperam in Ecclesia Parochiali benedicant servata forma Ritualis Romani, quod munus ad solos Parochos spectat; ceteris verò Sacerdotibus interdicimus.

Curati post completum baptismum præcipiant Parentibus sub poena excomunicationis, & hoc faciant per obstetricem, vel Patrinos, ne retineant pueros in lecto per annũ, & ampliùs; sed in cunis, in tuto receptaculo pulvinis adaptato, itaut non sit periculum suffocationis.

Caveant Parochi, ne permittant alios Sacerdotes in eorum Parochijs baptizare, nisi post examen, & ubi repererint satis idoneos, ne eorum incuria in re tam gravi, salus infantis periclitetur.

Nemo præsumat formæ Sacramenti Baptismi aliquid addere, sivè aliquo modo illam corrumpere, seù moram in proferendo interponere, sed simul cum debita attentione, & intentione illam proferendo aquam super caput infantis ter ad modum crucis infundat, itaut inde defluat in peluim suppositum.

Imponendo nomẽ baptizandis, Parochus se abstineat a nominibus paganorum, sivè Ethnicorum, vel à nominibus exoticis; sed nomen imponendum sit semper de aliquo Sancto, sivè pijs fidelibus consuetum. *Synod. Provinc. Neap. hoc tit. Syn. Card. Cantel. hoc tit.*

Ad decentiam, & honestatem (non tamen ex præcepto) curent Parochi, ut à maribus mares; fœminæ verò à fœminis suscipiantur baptizandi de sacro fonte, & ita moneant Populum; etiam in confirmatione; nisi pro bono pacis aliud occasio expostulet.

Telæ lineæ, quæ ab obstetricibus deferuntur,

*Synod. Mileten. Episc. Paravicino.* tur, non adhibeantur in imponendo baptizati capiti linteolum, sed alba veste in modum Pallioli utantur, quam paratam semper teneant in Sacro Fonte.

*De Sacramento Confirmationis.*

## CAPUT SEXTUM.

CUrati moneant Parentes, ut invigilent, & omninò procurent, ut eorum filij Sacramentum Confirmationis debito tempore recipiant, potissimum cum occasio venerit, ut aliquis Episcopus in loco viciniori ad confirmandum accesserit.

*S. Carolus in edicto de hac re.* Qui Sacramentum Confirmationis suscepturi sunt, habeant ad minus ætatem annorum septem; si verò fuerint majores, usuque rationis pollentes, antequam ad illud accedant, confiteantur, si conscientiam peccati mortalis habuerint.

*Trid. Sess. 7 can. 2. Conc. Flor. in dec. Eugenii Papæ. 4.* Cum fideles, hujus Sacramenti virtute corroborentur ad bellum pro Christi fide tuenda, & eorum corda dilatentur Spiritus Sancti infusione. Parochi instruant confirmandos, quænam sit ejusdem Sacramenti efficacia.

Conficiant Rectores librum, in quo adnotentur nomina, & cognomina Confirmatorum, eorumque Parentum, & Compatrum cum nomine Episcopi confirmantis, loci, diei, mensis, & anni.

De

*De Sacramento Pœnitentiæ.*

## CAPUT SEPTIMUM.

SInt in Eccleſia ſedes confeſſionales cum cratibus æneis, vel ligneis, parvis foraminibus accommodatis. *Rit. Rom. de Sacr. pœnit. v. habeant in Eccleſia.*

In ſingulis ſedibus confeſſionalibus affigantur, & manuteneantur tabellæ, in quibus ſint adnotati caſus in Bulla cœnæ, & Nobis reſervati, quorum notitiam habeant omnes Confeſſarij à Nobis approbandi, vel penès ſe deſcriptos retineant.

Mulieres non admittantur ad Confeſſionē, niſi in confeſſionalibus, non ante, ſed de latere, & hoc poſt ortum, & occaſum Solis, vel paulò ante, vel paulò poſt dictum ortum, & occaſum Solis; niſi contigerit ob neceſſitatem alitèr fieri; nec extra caſum neceſſitatis audiatur confeſſio fœminarum extra Eccleſiam, vel in domibus, & cum contingerit ad audiendam confeſſionem mulierum ad domum earumdem accedere, janua non claudatur; ſed excluſis adſtantibus, janua patente confeſſio auſcultetur. *Sac. cong. Epiſcopor. 29. Apr. 1611.*

In injungenda pœnitentia confeſſarij prudentèr procedant in ejuſdem menſura, & proprietate, maximè in medicinali, ſeù preſervativa, ubi opus cognoverint, & ſint cauti, ne ob injunctam pœnitentiam aliquo modo poſſit Parentes, vel domeſtici pœnitentis ſcandalizari. Et nemo præſumat publicam dare pœnitentiam, ſed quando publicis delictis talis eſſet infligenda, fiat nobis conſultis, & non alitèr, meretricibus, aliiſque recidivis peccatoribus *Rit Roman. ubi ſuprà v poſtremò.*

ab-

absolutio non statim conferatur à confessarijs; nisi probabilitèr indicent fore,ut illi abstineant à peccatis. Idcircò differatur expectato secundum eorum prudentiam aliquo temporis spatio, salvo tamen scandalo.

Nullus Sacerdos confessiones audire præsumat, licèt à nobis approbatus, nisi priùs obtenta licentia Rectoris loci, cui ostendat approbationem à nobis factam sub pœna suspensionis à divinis.

Revocamus omnes licentias audiendi Confessiones à nobis hactenùs concessas.

Confessarij non audeant, vel præsumant scientèr, vel dolosè aliquem absolvere à casibus Nobis, vel Sedi Apostolicæ reservatis sine speciali facultate sub pœna suspensionis à divinis, & alijs nostro arbitrio.

*Synod. Provinc. Neap. Car. Phil. an. 1644. iuxta decr. pro Vrbe Vrb. VIII. sub die 20. Iulii 1611.*

Prohibemus omnibus, & singulis confessarijs, etiam Parochis sub pœna suspensionis à divinis ipso facto incurrenda, quoad Parochos, quoad cęteros Confessarios, tàm regulares, quàm seculares suspensionis, & inhabilitatis ad audiendas confessiones, alijs pœnis, &c. Ne extra Ecclesiam pœnitentium utriusque sexus confessiones Sacramentales accedant excipere, excepto casu necessitatis, & exceptis Sacerdotibus, qui ad Ecclesiam commodè confugere non possunt.

*Rit. Roman. hoc tit.*

Insuper* præcipimus omnibus, & singulis confessarijs, cum Sacramentum pœnitentiæ in Ecclesia ministrant, sint induti stola, & superpelliceis, vel saltem vestibus talaribus sub pęna suspensionis ipso facto ab audiendis confessionibus.

Confessarij præ oculos habeant pœnas à Con-

Constitutione Gregorij XV. contra Sacerdotes sollicitātes in confessione memoratas, & quod nullo modo sit absolvenda persona sollicitata; nisi sollicitantem denunciaverit. *Greg. XV. Const. 34. lit. Sacr. Cong. de Urbe 3.0-ctobr. 1626.*

Mandamus omnibus Confessarijs, tàm Secularibus, quàm Regularibus, quatenùs nullo modo permittant sedes confessionales dùm excipiunt confessiones esse circumdatas à fidelibus, etiam confiteri volentibus, sed faciant eos in proportionata distantia manere, ita ut nequeant audire ipsos Confessarios, vel pœnitentes. *Synod Mileten. Episc. Bernar. anno 1705.*

Cum sedes confessionales sint institutæ instar tribunalis, ut accedentes ad eas per confessarios à proprijs culpis absolvantur, tantùm ad hunc usum inservire debent. Ideo mandamus omnibus secularibus, ne audeant in eisdem sedère, vel stantes morare. *Synod. prædicta hoc tit.*

Declaramus sublatam nos velle confessarijs omnibus facultatem absolvendi super peccatis, quorum ipsi quocumque modo participes, seù complices fuerint.

*De Sacramento Eucharistiæ.*

## CAPUT OCTAVUM.

TAbernaculum, in quo detinetur Sacramentum sit intus ubique serico velamine æqualitèr velatum, vel coopertum, itaut pulvis aliqua ex parte cadere non possit, sit benè clausum, cujus clavis sit argentea, vel inaurata, quæ à Parocho conservetur in loco tuto, itaut non possit in manum alienam pervenire. *Gavant. in Man. v. Euchar. n. pr. Rit. Rom. in Rub. hoc tit. v. hoc autem.*

*Pignat tom. 4. conf 31.*

Curati fingulis octo diebus Sacramentum renovent, veteri, cum ejus fragmentis confumpto, invigilando, ut lampas jugitèr accenfa noctu, dieque permaneat ante Tabernaculi Altare.

*Rit.Roman. in Rub.hoc tit v. Parochus igitur.*

Quoties Sacramentum in proceffionibus, fivè pro viatico ad infirmos defertur, fiat cum umbella,laternis, & luminibus cereis in numero decenti; & Sacerdos illud deferens fit alba, vel fuperpelliceo indutus cum pluviali,vel faltem habeat velum oblongum fuper humeros, cujus extremitates poffint Sacerdotis manus velare.

Antequam Curati parvulos ad Sacramentalem Comunionem admittant, illos inftruant de mifterio, & veritate tanti Sacramenti, & pueris fint ætate duodecim annorum regularitèr; nifi malitia fuppleret ætatis defectum.

Sacramentum Euchariftiæ non deferatur ad domos particulares, nifi neceffitas infirmitatis urgeat. Nec Parochi admittant ad quotidianam Communionem fub fpecie devotionis, maximè laicos, fervata forma Bullæ SS.Domini Noftri Innocentij XI. F.Rec.

Moneantur generalitèr faltèm mulieres partui proximę, ut confiteantur, & facra Communione reficiantur in Ecclefia ob imminens mortis periculum.

Sacrofancta Euchariftia in nullis Ecclefijs publicè exponatur abfque noftra licentia.

De

*De Sacramento Extremæ Unctionis.*

## CAPUT NONUM.

CUm hoc Sacramentum infirmis ministrari contingerit, Sacerdos Sacrum Oleum deferens decentèr indutus, Crūce sine hasta præcedente, capite detecto incedat; nisi temporis improbitate, vel aliqua alia causa excusetur, saltem cum uno lumine, devotè recitando Psalmum Miserere &c. comitante Clerico cum Aspergillo, & Rituale, vas ipso deferente cum Oleo serico velo, violacei coloris superposito.

*Rit.Roman. hoc tit. in Rub. .convocatisClericis.*

Sacerdos hoc munus aggrediens intentionem habeat conferendi hoc Sacramentum, etiam in prima unctione, si morte superveniente, singulas unctiones complere nequeat.

*Rit.Roman. loc cit. .antequamParochus.*

In ministratione hujus Sacramenti Sacerdos hortetur singulos adstantes, ut pro infirmi salute, flexis genibus, Deo preces afferant; Et ipse attentè formã proferendo simul inungat, itaut habeatur; simultas continuata formæ cum materia.

Quando tempus, & infirmi capacitas permittit, Sacerdos ante collationem istius Sacramenti explicet infirmo virtutem,& efficaciam illius, ut ea monitione,magis disponatur ad illius gratiam suscipiendam.

*Catech. Roman p. 2. c.6.n.12.*

Extrema unctio non conferatur; nisi existentibus in articulo mortis, & tantummodo semel in eadem infirmitate, & cum periculum probabilitèr imminet; non expectet Curatus extremam unctionem deferre post deperditos

 sen-

ſenſus; ſi in miniſtrando infirmus moriatur, deſiſtat, nec ampliùs proſequatur; ſi tamen dubitaretur an ſit mortuus, dari poterit ſub conditione, nempe: ſi es vivus per iſtam ſanctam Unctionem &c.

Antequam Parochus, vel alius Sacerdos infirmos roboret iſta ſacra Unctione, diligentèr curet, ut Infirmus Confiteatur, & Comunicet per Viaticum; niſi extrema neceſſitas hoc non permiſerit: quo caſu petat ſolùm ſigna contritionis: ſi non voce, ſaltèm per ſigna; & ſi iſta haberi nequeant propter ſenſus omninò deperditos, inungat; dummodo infirmus non ſit impęnitens, vel publicus peccator, vel damnatus ad mortem, vel puer uſu rationis carens, vel tempore interdicti.

Mutilatus aliquo membro principali, in quo fieri ſolet Unctio, inungatur in parte propinquiori membri, quod deficit: Cęcus autem, ſurdus, & mutus à nativitate ungatur in loco, ubi unctio fieri ſolet; nam ſi ipſorum ſenſuum non habuit, habere potuit deſiderium abutendi illis ſenſibus.

Simul cum Viatico Parochus deferre poteſt Oleum Sacrum; quoties dubitaret tempus non ſuper futurum ad iterum aſportandum illud: Itaque poſt traditum Viaticum, ſtatim infirmum inungat: ſed prudentiùs erit ſecum alium Sacerdotem adducere ad tale Sacramentum miniſtrandum.

Miniſtretur hoc Sacramentum à Parochis cum infirmis mens, & ratio viget, & cum cognoverit morbum ingraveſcere. Hortentur illos, ut deſiderio hujus Sacramenti recipiendi ardeant; cum non animæ ſolùm; ſed etiam

cor-

corpori, si fuerit expediens, salutem conferat.

Eos, quibus Sacra Hostia ob teneram ætatem conferri non potest, si judicio prudentum læthalis culpæ sint capaces hoc Sacramento roborent, exclusis tamen impœnitentibus, vel mortali culpa, seù excomunicatione decedentibus.

*De Sacramento Ordinis.*

## CAPUT DECIMUM.

EXaminatores caveant, ne quod, vel minimum ab ordinandis, vel eorum intuitu accipiant propter approbationem, nec curati ob denunciationes in Ecclesia pro eis habitas.

Prima tonsura initiandi, obtenta à Nobis licentia pro denunciationibus habendis in Ecclesia, illis completis, producant ad Nos juratam fidem à Parocho loci juxta formam pariterque à ludi Magistro, sub cujus disciplina humanis literis vacant de eorum vita, & moribus, & de sufficienti patrimonio, vel beneficio doceant, quod patrimonium non sit fictum, vel in præjudicium, cujus habeat legitimam possessionem, & ejus redditus sint sufficientes ad formam Sacri Concilij Tridentini, & hoc constet per Testes à nostra Curia examinandos.

Et ut omnis fraudis suspicio arceatur; edictum publicum in solitis locis Ecclesiæ per dies octo affigendum toti Populo innotescat, in quo habeatur descriptio valoris, & redditus patrimonij supradicti, & illud ad Nos cum relatione Parochi iterum transmittant. Beneficium sit ad congruam substentationem sufficiens.

Qui

Qui decimum octavum annum excesserit, & initiari desiderat, fidem adhibeat secularis Curiæ probantis, eum non esse inquisitum, contumacem, vel ipsi Curiæ debitorem.

Clerici antequam ad Subdiaconatum promoveantur, præter eorum vitæ probitatem, & doctrinæ sufficientiam, Nobis iterum constare faciant eorum patrimonium, ut jam in prima tonsura, ritè exhibitum, vel beneficium Ecclesiasticum, si quando habuerint.

Sacerdotes novelli, ordine Sacerdotali suscepto, non audeant Missam celebrare, quin priùs à Nobis delegando cęremoniarum Præfesto approbati, licentiam in scriptis obtineant, sub pœna suspensionis, & aliis nostro arbitrio reservatis.

Initiati prima tonsura illicò superpelliceum, & biretum sibi conficiant, & cum decenti habitu, & collare, debitaque tonsura semper incedant, potissimùm cum accedunt ad Ecclesiam, ut ita possint decentèr illis inservire, & Sanctissima Sacramenta frequentent, & alia adamussim observent, quæ in fra mandabimus de vita, & honestate Clericorum.

Non admittatur aliquis ad Sacros Ordines, nisi priùs adimpletis exercitijs spiritualibus per decem dies, & docuerit de servitio Ecclesiæ, de frequentatione Sacramentorum, de exercitio doctrinæ Christianæ, & de frequētatione scholę.

Nullus promovebitur ad Ordines Sacros; nisi pacificè possidens beneficium, cujus redditus annui pertingant summam ducatorum viginti quinque, deductis oneribus, juxta consuetudinem Abbatialis Jurisdictionis. Si verò ob utilitatem, vel necessitatem Ecclesiæ aliquis promo-

ven-

vendus sit, possideat patrimonium ejusdem redditus, liberum, non litibus obnoxium, oneri, hypothecæ, vel æri suppositum.

Ut fraudes arceantur, quæ ab aliquibus solent committi in patrimonijs constituẽdis, omnibus, & singulis, qui promoventur ad quoscumque Ordines strictè præcipimus, ne ullo pacto falsum, fictum, aut fiduciarium patrimonium exhibeant sub pœna interdicti ab exercitio Ordinum susceptorum nobis reservata. Constituentes, aut cooperantes, sivè consulentes, & quomodolibet in his concurrentes, volumus excomunicatione ipso facto nobis reservata innodatos.

Promoti ad Sacros Ordines absque sufficienti patrimonio noverint esse suspensos; ideò saltem à Sacra Pœnitentieria secreta dispensationem obtineant.

Initiandi ad primam tonsuram, seù ad alios ordines promovendi literas commendatitias Principum, seù aliorum similium, vel commendationes non procurent, alioquin ex hoc ipso pœnitùs exclusi habeantur.

*De Sacramento Matrimonij.*

## CAPUT UNDECIMUM.

Parochorum vigilantia, si in omnibus, quæ ad animarum salutem spectant, solertissima exquiritur, maxima est à dictis Parochis adhibenda in matrimonio conjungendis, ne eorum incuria, aliquod matrimonium fieri contingat de jure prohibitum. Quod si unquam accidat ex eorum defectu, præter di-

vinam

vinam vindictam, noverint, à Nobis gravibus pœnis puniendos. Proindè ſtudeant, ut omnia impedimenta perfectè cognoſcant. Quoties de impedimento matrimonij, licèt leve dubium ortum ſit, non procedatur ad contrahendum illud de præſenti abſque noſtra licentia, & cum abſque præſentia Parochi, vel alterius Sacerdotis de ejuſdem Parochia, vel noſtra licentia de præſenti contractum ſine duobus Teſtibus, nullum ſit, licèt copula interceſſerit. Nemo præſumat ad ſimilem contractum procedere, alitèr Canonicis cenſuris, & pœnis à Nobis acritèr punietur: Et Curatus non procedat ad convalidationem ſimilis contractus matrimonij; quin priùs à Nobis fuerit ſuper nullitatibus judicatum.

In denunciandis matrimonijs explicet Parochus, non ſolùm nomen, & cognomen ſponſorum, cum nominibus, & cognominibus eorum, & Parentum; ſed exprimatur nomen, & cognomen præmortui viri, vel uxoris, ſi alter, vel uterque eorum fuerint vidui: paritérque nominetur Patria, & cujuslibet Parochia, ad hoc, ut impedimenta faciliùs dignoſcantur, monendo Populum de obligatione denunciandi quæcumque fuerint impedimenta.

Quoties ex conſenſu ſponſorum, vel eorum Parentum ſponſalia diſſolvẽda erunt ex qualibet cauſa, colore, vel prætextu, hoc non fiat ſine noſtra expreſſa licentia. Caveant propterea tam Parochi, quàm quilibet Sacerdos, vel Hoſtiarius, ne ſe ad hoc intromittant, ſub pœnis, & cenſuris noſtro arbitrio reſervatis.

Poſt

Post primam, vel secundam denunciationem Parochus hortetur sponsos, ut tribus, vel duobus diebus antequam ad eorum matrimonij celebrationem accedant, confiteantur, ne sacrilegium committant, si in gravi peccato fuerint in contrahendo.

Matrimonium non celebretur in eadem die ultimo denunciationis, nec literæ testimoniales expediantur; & ipsæ denunciationes non fiant tribus diebus festivis continuatis, ut impedimentũ extans possit detegi, nisi fuerit ultima dies ante Cineres, vel Adventum, in quo casu Curatus monere Populum teneatur, ut citò denunciet, explicando urgentiam celebrationis.

Si fortè post habitas denunciationes per duorum mensium spatium, matrimonium non celebrabitur, denuò fiant denunciationes, vel una saltem in utràque Parochia, tàm viri, quàm mulieris, juxta Ritualis Romani præscriptum.

Cum exteri prætextu matrimonij in nostræ Jurisdictionis territorium venerint: teneantur fidem matrimonij contracti Parocho ostendere.

Cum primæ nuptiæ fuerint benedictæ, non benedicantur secundæ; nisi uxor non fuerit adhuc benedicta juxta consuetudinem.

Parochi non accedant ad privatorum domos, vel extra Ecclesiam, ut matrimonio assistant, sine nostra licentia in scriptis.

Sponsus, & Sponsa post contracta sponsalia ante matrimonij de præsenti celebrationem inter se solos non conversentur sub pœna rotulorum quinque ceræ albæ, & si copulam habuerint carnalem, vinculo excomunicationis sint ligati, in quam pœnam volumus incurrere Parentes, Affines, Consanguineos, eandem carnalem copulam, cohabitationem, pernoctationem Sponsorum permittentes. Parochis verò

E injun-

injungimus pro eorum prudentia & officio pietatis, ut semper prædictos admoneant de malis orientibus ex hac causa; Permittimus tamen sponsum posse adire domum sponsæ de licentia Parochi, & præsentibus Parentibus, semel, aut bis.

Pro faciendis attestationibus denunciationū pro matrimonio contrahendo, Parochi observent instructionem, & formulam in appendice apponendam.

Non administrent hoc Sacramentum Parochi, nisi post Solis ortum, & ante ejus occasum.

# INDICTIO
## SECUNDAE SESSIONIS.

*Reverendissimus Dominus Pater Joseph Vannuttius Vicarius Generalis Abbatiæ Sanctissimæ Trinitatis Militen. in hac Synodo Diæcesana Abbatiali præsidens indicit Sessionem futuram hodiè hora decima nona vespertina, ac propterea si aliquis discedit ex hoc loco, moneatur convenire, sicut omnes, & singuli moneantur ad illam venire, sub pænis in decreto de non discedendo appositis.*

# SESSIO SECUNDA

*De vita, & honestate Clericorum.*

## CAPUT PRIMUM.

CUM talis quis præsumatur, qualis habitu incedit, ut modestia Clericalis adhuc exteriùs eluceat: Præcipimus omnibus, & singulis in Sacris constitutis, ac etiam Clericis beneficiatis, ut ferant vestes talares, & decentes nigri coloris, excepto casu itineris, & tunc vestes nigræ debent esse saltem usque ad genua. Item prohibemus eisdem supradictis, ne comas nutriant; sed semper tonsuram deferant, quam ordo cujuscunque requirit, sub pœna ducatorum trium pijs usibus &c.

Clerici inferiores, cujuscunque sint gradus, ferant similitèr habitum, & tonsuram, prout decet eorum ordinem; Et qui non sunt Sacerdotes singulis saltem mensibus Confiteantur, & Sacra Comunione reficiantur, sub pœna arbitrio Nostro.

In minoribus Ordinibus constituti, & prima tonsura initiati habeant singuli superpelliceum, & biretum, quibus induti, saltem diebus festivis, Divinis in-

serviant; Et si quis eorum illis careat, infra mensem sibi procuret, sub pœna rotulorum quinque albæ ceræ laboratæ pijs usibus &c.

Omnes, & singuli Clerici Cęlibes nostræ Abbatialis Jurisdictionis in diebus Festivis, & Dominicis assistere debeant processionibus, etiam funeralibus induti superpelliceo, & bireto; Clerici autem conjugati in processionibus, & majoribus solemnitatibus, qui omnes similitèr teneantur in diebus ferialibus cujuscunque hebdomadæ Missis inservire, prout reperiuntur in tabellis adnotati, tàm in Parochialibus, quàm in alijs Ecclesijs, sub pœna rotulorum quinque ceræ albæ laboratæ pijs usibus, & si pertinacitèr desistant, se intelligant privatos fori privilegio juxta Sacri Tridentini Concilij statuta.

Ut Sacri Canones asserunt, Clericorum arma, debent esse lachrymæ,& Orationes; quapropter ad raffrenandam aliquorum licentiam, qui arma præ oculis habent in omnibus actionibus, ut apertè experti sumus: præcipimus, ne quis arma quæcunque deferat, tàm ad offensam, quàm ad defensam, sub pœna ducatorum decem pijs usibus &c. Si verò arma sint prohibita, sciant omnes, pœnam excommunicationis nobis reservatæ ipso facto incurrisse; & si in fraganti depræhensi sunt, si nobiles ad pœnas ducatorum bis centum, & in subsidium exilij per duos annos; si verò ignobiles ad pœnas triremium per tres annos sint ex tunc condemnati. Si tamen per testes idoneos duos, vel tres Nobis constiterit prædicta prohibita arma gestasse pœnam ducatorum centum solvere tenetur, ad quod procedi per nos possit, non solùm ad partis instantiam; verùm etiam ex officio, & per inquisitionem.

Ut in nostra Abbatiali Jurisdictione, tàm in Parochis, quàm in Sacerdotibus sacra, & moralis augea-

tur

tur ſcientia, quæ ad Confeſſiones audiendas maximè confert: Mandamus omnibus Parochis, ut ſingulis menſibus habeant in ſua Eccleſia, aut in loco ſibi benè viſo conferentias caſuum conſcientiæ in aliqua Dominica, aut commodiori die.

Conferentijs hiſcè omnes Sacerdotes aſſiſtant, & Clerici habiles. Si quis ex Sacerdotibus ſine cauſa, & licentia abſuerit, teneatur ſolvere decem carolenos; ſi autem ex Clericis, ut ſupra, quinque carolenos; applicandos emptioni librorum moralium; & Parochi teneantur de hujus decreti obſervantia Nos ſingulis menſibus docere ſub eadem pœna.

Revocamus omnes licentias ferendi arma quocunque titulo hactenùs conceſſas.

Sacerdotes, etiam Curati, aliique Clerici Abbatialis Juriſdictionis non retineant domi mulieres extraneas minores annorum quinquaginta circitèr abſque noſtra licentia in ſcriptis ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto &c. & alijs noſtro arbitrio; dummodò non fuerint conſanguineæ, vel affines in primo, vel ſecundo gradu tantùm.

Mandamus ſingulis noſtræ Juriſdictionis ſubditis, nè ludant aleis, taxillis, aut quovis alio ludo prohibito, nec ita ludentes ſpectent, vel eis commoditatem præbeant ludendi ſub pœna ducatorum decem pro medietate denunciatoribus, & alia locis pijs applicanda.

Caveant omnes prædicti, potiſſimum Sacerdotes, ingredi domum, ſivè habitationem alicujus meretricis, vel mulieris inhoneſtæ, ſeù male redolentis, tàm die, quàm noctu; nec ipſas admittant in domum propriam; nec etiam in eandem domum ingrediantur, ſub prætextu adminiſtrationis Sacramentorum, excepto caſu neceſſitatis, ſub pena ducatorum quindecim pijs uſibus &c. ſex menſiũ carceris, & alijs &c.

Pro-

Prohibemus omnibus Præsbyteris, etiam beneficiatis, tàm cum cura, quam sine cura, ac Clericis in minoribus, ne possint contra quoscunque in laicalibus foris quærelam criminalem exponere, in eosdem testimonium ferre, & pro alijs fidejubere sine nostra licentia in scriptis gratis concedenda, sub pœna rotulorum quinque ceræ albæ laboratæ pijs usibus &c.

Caveant Personæ Ecclesiasticæ, ne exerceant artem sordidam statui Ecclesiastico indecentem, vel negotiationes, nec minùs secularibus patronis inserviant; nisi ex licentia, causa nobis cognita, juxta Sacrorum Canones sanctiones. Nec in agris colendis, fructibusque colligendis cum operarijs simul laborent, vel publicè sub pœna suspensionis.

*De Curatis, & alijs Beneficiatis.*

## CAPUT SECUNDUM.

PArochi in proprijs Ecclesijs Parochialibus, alijsq; sibi subditis prælationem habeant in celebrandis Missis Cappellarum, & beneficiorum, cujuscunque qualitatis sint, prout de jure, & per Sacræ Congregationis Decreta pluries decretum, & sancitum fuit.

Singuli Ecclesiarum Rectores curent notitiam habere de omnibus legatis pijs ad favorem Ecclesiarũ, seù miserabilium personarum, & debitam satisfactionem ab Hæredibus procurent, & inobservantes, vel satisfacere retinentes Nobis denuncient.

Beneficiati, tàm cum cura, quàm sine cura, etiam Jura patronatus obtinentes, infra sex menses teneantur facere distinctam notam, seù plateam bonorum omnium, emolumentorum, jurium, & actionum ad eorum Ecclesias pertinentium, cum distincta adnota-

notatione locorum, confinium, & personarum actu possidentium. Et in posterum eadem renovetur singulis annis decem, & hoc sub pœna suspensionis, & Nostro arbitrio.

Ut bona Ecclesiarum conserventur pro augmento divini cultus; præcipimus, ne Rectores cujuslibet Ecclesiæ, sivè quorumcunque beneficiorum possessores, & eorum Patroni audeant cędere, vel extirpare arbores existentes in illorum territorijs, nec ab alijs hoc fieri permittant sine nostra licentia; nisi fuerint omninò aridæ, seù siccæ, & infructiferæ sub pęnis à jure statutis, & alijs nostro arbitrio. Immò teneantur loco siccarum alias subrogare, & domos reparare.

Singuli curam habentes animarum, teneantur personalem, & continuam in eorum Parochijs residentiam facere, nec indè discedant, sine nostra licentia in scriptis, nisi ad breve tempus, vel ex urgente negotio, relicto tamèn idoneo substituto à Nobis approbando, sub pœnis à Sacris Canonibus, & Tridentino Concilio constitutis, alijsque Nostro arbitrio reservatis.

Nemini Sacerdotum permittatur, tàm in absentia, quàm in præsentia Parochi Sacramentorum administratio; nisi priùs à Nobis fuerit approbatus, & de licentia etiam Rectoris sub pœna Nostro arbitrio reservata.

Invigilent Parochi, ut cum fuerint capaces sui Parochiani, Sacramenta percipiant; potissimùm, ut eis suo tempore sine dilatione Eucharistiæ, & Confirmationis Sacramentum ministrent;

Omnes Rectores, Curatos Nostræ Jurisdictionis, Vicarios foraneos constituimus, unumquemque in sua Parochia. Qui propterea teneantur in casibus delictorum occurrentibus, Nos statim certiores reddere,

re, & quoties dilatio præjudicium afferat, informationes accipere, & quamprimùm ad Nos transmittere.

Nullo modo extra Ecclesias Parochiales permittant Cappellanos, Beneficiatos Sacerdotes Missam cantare, & candelas, cineres, palmas benedicere, aut functiones quascunque cum stola, & si aliquis hoc attentaverit absque Nostra licentia, & Parochi consensu ultra pœnas à Jure statutas, sciant alijs pœnis Nostro arbitrio puniri.

Habeant libros pro bona directione animarum, & pro debito munere adimplendo.

Ad usum Ecclesiæ habeant etiam libros baptizatorum, matrimoniorum, defunctorum pergamenis opertos, in quibus notent annotanda ad præscriptũ Ritualis Romani. Non utantur notis aritmethicis, sed diem, mensem, & annum literis extensis conscribant; At singulas tamen paginas numerum aritmethicum perscribant. Veteres autem si sunt laceri, & soluti, assuantur, & pergamenis operiantur.

Publicent in die Dominicæ passionis inter Missarum solemnia singulis annis, quod usurpantes, occupantes bona, census, seù jura Ecclesiarum, Confraternitatum, aliorumque piorum locorum sunt excomunicati excomunicatione Apostolicæ Sedi reservata. Legant etiam Populo Bullam in Cœna Domini, vulgari sermone eam explanantes.

Fiat tabella Missarum, & anniversariorum ad præscriptum decreti Sacræ Congregationis, in qua distinctè describantur onera Missarum celebrandarũ, & affigatur in sacristijs Parochialium; ubi etiam habeatur liber, in quo dietim Sacerdotes, etiam illi, qui in alijs Ecclesijs celebrant, adnotent Missas quas celebrant, in quo altari, in qua Ecclesia, pro cujus anima, sub pœna amissionis elemosinæ, & si quis falsò

sub-

subscribat, sit suspensus illicò à Divinis: & hunc librum Parochi diligentèr custodiant, & quolibet anno renovent.

Parochi etiam, quorum testimonium debebunt omninò exhibere promovendi ad Ordines de servitio præstito Ecclesiæ, de frequentia Sacramentorum, de vita, & moribus, ac de exercitio doctrinæ Christianæ, fidelitèr sese in hoc munere gerant, aliàs ultra gravem reatum, quem coram Deo contracturi sunt, pœnis Nostro arbitrio punientur: quare in margine attestationis, quam sunt daturi, præsertim de exercitio doctrinæ Christianæ adnotent, si promovendus defecerit aliquando, & quoties, necnon ad assistentiam præfatis omnibus per singulas Dominicas registrandam, librum ad id ordinatè compactũ, habeant.

*De Beneficijs.*

## CAPUT TERTIUM.

SI contingerit aliquem beneficium obtinere per resignationem, teneatur in Ecclesia publicationem facere, juxta dispositũ per Bullã Gregorii XIII. aliàs collatio sit ipso jure nulla, & provisi teneantur ad perceptorum fructuum restitutionem.

Beneficiati invigilent in custodiendis bonis, & juribus suarum Ecclesiarum, nec permittant ab alijs usurpari, sivè occupari; & usurpata, vel occupata, seù malè alienata quam primum revocent. Similitèr custodiant scripturas, & si quas occupatas cognoverint sedulò recuperare studeant, ad Nos pro opportuno remedio recurrendo. Ecclesiæ necessaria faciant, easdem reparent, mundasque conservent.

Locatio bonorum Ecclesiarum non fiat ultra triennium, vel ultra tres fructus collectiones, quo casu li-

ceat locare per ſex annos ſecundum communem. Et in caſu contrarij ſciant canonicas pęnas ſe invaſuros.

Bona ſtabilia Eccleſiarum, vel prætioſa non alienantur à Beneficiatis ſine Sacræ Congregationis, vel Noſtra in terminis juris licentia. Nec arbores fructiferæ cędantur, vel evellantur (niſi fuerint infructuoſæ, vel inutiles) nobis priùs conſultis. Aridis verò inciſis, novæ loco earum ſubrogentur juxta Canonicas ſanctiones.

Patroni alicujus Eccleſiaſtici beneficij, ſeù qui jus præſentandi habent, tale jus non cedant alteri ſine Noſtra licentia, & ceſſio alitèr facta, nulla cenſeatur, prout jura ipſa decernunt.

Supradicti non ſe immiſceant in alienatione, uſu, adminiſtratione, ſeù perceptione fructuum bonorũ Eccleſiæ, ſivè Cappellæ ſui patronatus; aliàs priventur ipſo facto jure quæſito juxta ſtatuta per Sacrum Concilium Tridentinum.

Ut omnis ſuſpicio Simoniacæ labis in beneficiorum præſentatione, collatione, &c. arceatur. Patroni ſe abſtineant à qualibet pactione, promiſſione, retentione, remiſſione, compenſatione, aut confidentia cum præſentando; & ſi aliqua prædictorum inter præſentantem, & præſentatum interceſſerit; hujuſmodi præſentatio ſit nulla. Idemque obſervetur inter reſignantem, & reſignatarium, ſub pœnis per Bullam Pij IV. & Pij V. impoſitis.

Inhabiles ad beneficia præſertim curata declaramus eos omnes, qui ad vacantis beneficij proviſionem obtinendam literas commendatitias, ſeù interceſſiones procurant, vel qui munera Noſtris Examinatoribus, vel alijs Miniſtris largiuntur, firmis remanentibus pœnis à Jure ſtatutis.

De

*De Laicorum Confraternitatibus.*

## CAPUT QUARTUM.

BOna ex piorum dispositione Ecclesijs, pijsque locis acquisitis, ut plurimum ex mala administratione hominum perditæ conscientiæ dissipantur, & pereunt: Idcircò præcipimus, ut cujuscunque Ecclesiæ Confraternitatū, seù Cappellæ eligantur Magistri, & Procuratores Homines prudentes, timoratæ conscientiæ, qui habent sufficiens patrimonium in stabilibus, quorum electio si alitèr fiat, sit nulla, & invalida, nec prædicti se immisceant in administratione; nisi fuerint priùs à Nobis confirmati per patentes literas gratis concedendas, ut singulis mensibus scribere curent in speciali libello notam introitus, & exitus, & observent instructionem de hac re à nobis datam.

Cappellani, seù Sacerdotes stipendiati à Cappellis pro celebratione Missarum in Procuratores, & Magistros nullo modo eligantur, nisi priùs nobis constiterit aliqua ex causa id expedire.

Debitores Confraternitatum, aliorumque piorum locorum, non possint eligi Procuratores, aut officiales, quamdiù integrè non satisfecerint, sub pœnis Nostro arbitrio, & electio sit nulla.

Non præsumant Laici instituere novas Confraternitates Laicorum, aut Cappellas, aut aliquid ad usum pium sine Nostra licentia, quas institutiones, ita factas, nullas, & irritas declaramus.

Confratribus, Procuratoribus, aut Magistris non licet facere convivia de introitibus Confraternitatis; sed si quid ex consuetudine hactenùs impendendum consuevit, sollemnitati assistentibus, domum mit-

tatur, ne ex convivijs (pro ut solet) jurgia oriantur.

Nullus prædictorum audeat exigere quidquam à debitoribus Cappellæ, cui inservit pro celebratione Missarum absque assignatione priùs facta à Procuratoribus, quorum debitorum nomina non recusent, sub pœna amissionis mercedis.

Singulis quinquennis Magistri, & Procuratores Congregationum, sivè Cappellarum invigilent pro confectione novi inventarij, notæ, seù plateæ omniũ stabilium, mobilium, & censum, quorum exemplarium ad Nos transmittant; & nominum debitorum adnotatio singulis annis tradatur successoribus.

Administratores, seù Procuratores Congregationum, & Cappellarum teneantur singulis annis novum administratorem, seù Procuratorem eligere, & legitimàm electionem ad Nos trasmittere, & ritè electi, à Nobis confirmentur, & in actu contrarij electio sit nulla, nec priùs possessionem capiant; nisi post nostram confirmationem in scriptis habitam.

Qui bona Ecclesiastica administraverunt, in fine administrationis teneantur reddere rationem sui administrati in manibus à Nobis deputandorum sub pœna arbitrio Nostro.

Procuratores, Officiales cujuscunque Confraternitatis, seù Cappellæ, si à debitoribus ultra duos annos non exigant census enfiteuticos, bullales, affictus, vel aliquid aliud debentibus, & solvere retinentibus, sub pœna solvendi de proprio, & liberationes non obtinendæ, Nos certiores facere teneantur ad hoc, ut debitis remedijs ad satisfactionem eos compellamus.

Statuta, regulæ, seù pacta in Confraternitatibus, quæ non fuerint à Sancta Sede Apostolica, & à Prædecessoribus nostris, vel à Nobis approbata, nulla, & invalida sint.

Libri

Libri Majores, & Plateæ, atque aliæ scripturæ ad Cappellas, & Confraternitates ſpectantes, ubi non adeſt propria arca, conſerventur in domibus Parochorum, ne deperdantur, & omnis fraus tollatur.

*De Cultu, & Veneratione Eccleſiarum.*

## CAPUT QUINTUM.

ECcleſia, uti locus, in quo Chriſtus inhabitat, adeo terribilis eſt, ut domus Dei appelletur, ita ut, omne, quod non eſt ſanctitas dedeceat in ea. Idcircò volumus, & mandamus Canonicis ſanctionibus inhærentes, ut nemo præſumat in ea tumultus, circulos, vociferationes, & ſtrepitus facere, per eam deambulare, aut ſecularia negotia peragere, nec in Sachriſtia, vel Choro ejuſdem. Et caveant ſuper omnia, ne quid turpè faciant, aut mulieres ſuſpectas alloquantur; Et in Eccleſia exiſtente, terga non vertant ad Sanctiſſimum Sacramentum: potiſſimum, dum celebratur Miſſa, prædicatur, vel divina officia peraguntur, ſervetur ſilentium, ne geſtu, tumultu, aut vociferationibus divina impediantur.

In circumferentijs Eccleſiæ intra ſpatium à Rectoribus præſcriptum non teneantur ſtabula quorumlibet animalium, ne ſtrepitu, fetore, vel immunditia locum Sacrum, & in eo exiſtentes lædant, vel illi indecentiam faciant, ſub pœna rotulorum quinque ceræ albæ laboratæ pijs uſibus &c.

In januis, aut parietibus Eccleſiæ nemo præſumat ludere pila, aleis, ſivè taxillis, nec per tres paſſus circa Eccleſiam, maximè cum celebrantur Divina Officia, ſub pœna rotulorum quinque ceræ albæ laboratæ, & in juris ſubſidium excomunicationis.

Intus Eccleſiam non permittant Parochi deponi, con-

conservanda ligna; calcem, vel lapides, aut quolibet aliud usui Ecclesiæ non necessarium, vel indecens. Et nemo audeat uti instrumentis Ecclesiarum ad profanum usum, sub pœna excomunicationis.

Ecclesiæ pavimenta, pariete, Sacræ Immagines, & Altaria teneatur munda ab omni immunditie, pulvere, telis araneis, omni, qua decet diligentia; & sepulturæ operiantur clausuris lapideis, calce superposita in fixuris, itaut fętor indè Ecclesiam non inficiat.

Si fortè contingerit, aliquam Ecclesiam esse pollutam quacumque ex causa in Jure expressa, nullus Sacerdos ante reconciliationem audeat in ea Missam celebrare, vel alia divina officia peragere.

Aqua benedicta conservetur in singulis Ecclesijs in vase lapideo mundo,& integro,ne aqua inde affluat, quæ renovetur singulis octo diebus, & benedicatur juxta formam Ritualis Romani.

In Ecclesiarum Sacristijs sit lavacrum, & linteolum appensum mundum,ad lavandum,& extergendum manus ob Missæ celebrationem.

Tabella affixa perpetuò habeatur in Sacristijs Ecclesiarum, ubi onera Missarum habeantur cum expressione diei, pro cujus suffragio, vel anima celebratur.

Sacra supellex describatur, & ejus inventarium servetur in Sacristijs, in quibus ipsa conservatur.

Comperimus non sine Ecclesiarum deturpatione, & earum dedecore in eis pavimenta valdè deturpari,& frequenti fractione pro cadaveribus tumulandis. Propterea mandamus, ut nemo præsumat sine Nostra licentia pavimentum ipsum rumpere, etiam si aliàs pro aliquo de familia fuerit obtenta.

Diebus Dominicis, & festivis nunquam in inferioribus Ecclesijs pulsentur campanæ, etiam si Missa

dica-

dicatur, de Nostra licentia tamen, ante Parochialis Missæ confectionem, sub pœna interdicti ipsius Ecclesiæ, & suspensionis celebrantis ipso facto, reservata, si pulsata campana audeat celebrare, vel absque ea sine Nostra licentia. Volumus tamen, ut post Missam Parochialem triplici ductu pulsentur campanæ, ut ille, qui Parochiali Missæ non interfuit, commodiùs huic intersit.

Cum Nobis constet ob accelerationem Sacerdotum in celebrandis Missis Dominicis, festivisque diebus cum Missam celebrent, vel tempore Parochialis Missæ, vel saltem post elevationem Sacramenti nonnullos, qui impedimento detenti Parochiali Missæ interesse nequierunt, præcepto audiendi Sacrum non satisfecisse. Hac præcipimus, quod in his diebus in Parochiali Ecclesia saltem una Missa hora ante meridiem dicatur à Sacerdotibus alternatim ex ijs, qui Missas Confraternitatis, vel publicæ Cappellæ habent, sub pœna amissionis mercedis illius diei. Et si Missæ sint liberæ per hebdommodam, statuatur per Parochum una singulis diebus Dominicis, & altera festivis ad Populi commoditatem ob observantiam præsentis constitutionis.

Nullus audeat ignitos sclopos explodere, rixas in Ecclesijs excitare, aliquem percutere, vulnerare, vel occidere, atque eas ingredi cum scupictis, vel armis prohibitis; sed priùs ante januas deponat.

Colloquia ante fores Ecclesiæ, & eo magis in ipsa Ecclesia non fiant; nec etiam per viginti passus venalia exponi, ludos exercere, triticum tritare, & alia exercitia exercere divina officia perturbantia, & Ecclesiæ decorem, ornatumque deturpantia omninò prohibemus. Accedentes ad illas modestè, & decenti habitu ingrediantur capite denudato, & omninò sine pilielo lineo albi coloris permaneant; præsertim

tem-

tempore divinorum officiorum. Monentes Rectores de transgressoribus Nos certiores reddere, ut quod in Domino cernimus, expediamus.

*De Celebratione Missarum.*

## CAPUT SEXTUM.

OMnes, & singuli Sacerdotes Nostræ Abbatialis Jurisdictionis in celebrationem Missarum observent Rubricas Missalis Romani, illis diligentèr studendo, itaut eorum contemptus, vel abusus non detrahant quidquam cultui, & venerationi, tam tremendi Sacrificij. Quapropter secreta submissa voce proferant; itaut nequeant à circumstantibus audiri; cętera verò alta, clara, & intelligibili pronuncient: potissimum in Canone sint intenti, ne, vel minimam partem, seù literam prętermictent: cum verò venerint ad formam consecrationis, verba illius articulatè, cum distinctione, & debita attentione proferant, non affectatè in pronunciatione alando super Ostiam, vel Calicem.

Sacerdotes nostræ Abbatialis Jurisdictionis non assumant onus celebrationis Missæ quotidianæ; nisi saltem vacent semel in hebdommoda. Cęterum observentur præscripta Bullæ Urbani VIII. de celebratione Missarum.

In nostra Abbatiali Jurisdictione nequeant exteri Sacerdotes Missas celebrare, vel alia Sacramenta ministrare sine Parochi licentia; nisi fuerint per transitum, & ipsis Rectoribus cogniti cum ejusdem licentia: si verò fuerint adeò incogniti, & residendo in Nostra Jurisdictione celebrare velint, ostendant literas dimissoriales suorum Ordinariorum à Nobis recognoscendas, & approbandas sub pœna excomunicationis, & alijs Nostro arbitrio.

Man-

Mandamus, ut nemo maximè Mulierum omittat audire Sacrum in diebus festivis de pręcepto sub prætextu luctus cognatorum, aut aliorum; nisi de licentia Parochi, & ad breve tempus, sub pœna excomunicationis.

Cappellani, sivè Sacerdotes stipendiati à Cappellis teneantur assistere in sollemnitatibus Missarum in singulis festivitatibus celebrandis in Parochia, seù Ecclesia, cui inserviunt, & in illis Dominicis diebus. Ubi à Confraternitate introducta est cōsuetudo Missam sollemnitèr celebrandi; paritèrque Confessionibus assistere, cętetisque divinis officijs interesse, sub pœna privationis mercedis, pijs locis arbitrio Nostro applicandæ. Idcircò Procuratores Cappellarum non solvant mercedem prædictis Sacerdotibus, nisi priùs exhibeant Nobis fidem juratam à Parocho de assistentia prædicta.

Clerici, & quicumque ministrantes in Missa, illi inserviant devotè, genibus flexis, præterquam in Evangelio: modestè, & attentè respondeant, distinctèque verba proferant, altari non adhæreant, semper ab eo in debita distantia maneant, & in præbenda aqua manibus Sacerdotis, caveant ne aqua maculet vestes Sacerdotales, vel Altaris ornamenta.

Præcipimus sub pœna suspensionis omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm secularibus, quàm Regularibus, cujuscumque conditionis sint, vel gradus, ne audeant celebrare in Ecclesijs quibuscumque in diebus festivis; nisi post Missam Parochialem, sine Parochi licentia, utpotè, qui tenentur in illis oves suas pascere, prædicando Sancta Evangelia Populo, aliaque, quæ occurrunt, denunciare; Proinde Parochus Missam celebret per duas horas ad minùs ante meridiem, quotiès solemnitas non excusat.

Missæ, & potissimùm in diebus festivis, celebren-

tur successivè una post aliam pro majori Populi cōmoditate, itaut nemo Missam incipiat; nisi post elevationem alterius, expedita jam Missa Parochiali, sub pœnis Nostro arbitrio reservatis, & in casu contrarij, certiores Nos faciant.

Nemo Sacerdotum, præterquam Curatus, vel alius de licentia ejus præsumat, tàm in Parochiali Ecclesia, quàm in alia quavis Ecclesia in celebrando, Populo publicare dies festos, vel quodvis aliud, nec Populum aqua benedicta aspergere, sub pœna suspensionis.

Extra Parochialem Ecclesiam nullus Sacerdos audeat; nisi Parochus candelas, cineres, vel ramos arborum benedicere, nec illa, licèt à Parocho benedicta, Populo distribuere, sub pœna suspensionis.

Sacerdotes caveāt, ne celebrent Missam in Feria 5. vel Sabbato Sancto majoris hebdomadę, præterquam Curati. Nec etiam fiant sepulchra extra Ecclesiam Parochialem. Item nullibi novena de novo celebrari incipiat; nisi hoc fuerit ex consuetudine hactenùs introductum sine Parochi consensu, & de Nostra licentia, ne Populus divertatur à devotione debita Matrici Ecclesiæ; & hoc sub pœna excomunicationis contra alitèr præsumentes.

Tenetur Sacerdos in eo altari Missam celebrare, cui onus est annexum, nec diem à Fundatore præscriptum immutare potest, etiam prætextu alteri Ecclesiæ inserviendi.

Sacerdos, qui Missam celebrandam suscipit, certa elemosyna soluta, non licèt eandem alteri committere, retenta sibi parte prædictæ elemosynæ, alioquin ultra lethale peccatum, sciat ad restitutionem teneri.

Sacerdos, cum ad conficiendum Sacrum proficiscitur, præoculis habeat, filium Dei ibi immolari; & proinde non solum intrinsecus, sed etiam extrinsecus

secus

ſecus debet, quantum poteſt, eſſe compoſitum, opus ſupra Angelos exercendo. Ideò præcipimus nullum audere ad Sacrum celebrandum accedere; niſi ſit indutus veſte talari, vel quæ ſaltem genua coperiat, & cum collare, ſub pęna ſuſpenſionis ipſo facto incurrenda.

Cum in Noſtra Majori Abbatiali Eccleſia ex tempore inveterato, laudabilitèr ſervetur, Miſſas jurium patronatuum, & Cappellarum, quæ per ipſos beneficiatos abſentes perſonalitèr adimpleri non poſſint, inter Sacerdotes adſcriptos æqualitèr dividi, ſic ſervari mandamus in omnibus Eccleſijs Noſtrę Juriſdictionis.

Quod obſervari volumus, non ſolùm ex prædicta laudabile conſuetudine; ſed etiam, quia Nobis compertum eſt multas pactiones, etiam illicitas, inter beneficiatum, & Sacerdotes pro Miſſis celebrandis electos, quampluries fieri.

Et quia Chriſtus Dominus ter dixit Petro: *Si amas me, paſce oves meas*; colligimus ex hoc maximum præceptum eſſe animas paſcere; cognitum tamen Nobis eſt in caſalibus, à nonnullis alijs cibum ſpiritualem accipere (ubi Congregationes non ſunt) niſi à curam animarum gerentibus, & hunc commodiùs dare Populo, nullo alio tempore; niſi tempore ſacri: ideò præcipimus, quod nullus audeat aliquo prætextu diebus feſtivis, & Dominicis Miſſam celebrare ante Miſſam Parochialem; ad hoc, ut Populus, non retrahatur à Miſſa Parochiali, in qua poſſit diſcere Evangelij explicationem, jejunia, indulgentias, publicationes Matrimonij, & alia, quæ ediſcenda ei ſunt, ut Sac.Con.Epiſ.ſub die 14.Maij anno 1585. Contravenientes autem, ultra divinam ultionem ſciant, pœna ſuſpenſionis Nobis reſervatæ eſſe irretitos.

*De Observantia Festi.*

## CAPUT SEPTIMUM.

IN diebus Festivis nemo præsumat nec per se, nec per alios opera servilia, negotiationes profanas, merces, seù quid aliud de loco ad locum asportare, nec per homines, nec per bestias sub pœna carolenorum decem singulis vicibus. Si quis in fraganti fuerit depræhensus, cum animalibus oneratis, seù in labore occupatis. Si verò fuerit simplex operarius sex, quarum tertia pars dabitur denunciatoribus, reliquum locis pijs applicabitur.

Permittimus autem, ut de licentia Rectoris loci, possint colligi fructus, qui tempore pereunt, triticum seminare, metere, linum, canapum ex aquis extrahere, cum temporis angustia id expostulabit. Item causa pietatis, vel alicujus necessitatis idem permittatur. Mandamus, ut nemo Curatorum audeat aliquid, vel minimum accipere pro licentia exercendi servilia in diebus festivis; nisi aliquid detur Ecclesijs, seù Cappellis vicinioribus, sive pauperibus; potissimùm à Piscatoribus.

Sub pœna excomunicationis, & alijs Nostro arbitrio præcipimus omnibus; & singulis cujuscunque status, & conditionis extiterint, ne audeant impedire executionem faciendam contra transgressores dierum festivorum.

*De Præcepto annuæ Confessionis Paschalis, & Communionis.*

## CAPUT OCTAVUM.

QUoniam ad Parochos omni cura ſpectat invigilare, ut omnes utriuſque ſexus fideles rationis compotes, Sacra Communione reficiantur tempore Paſchali; ad hoc ne aliquis ſe occultet, Mandamus, ut poſt ſecundam Dominicam quadrageſimæ oſtiatim unuſquiſque ſuæ Parochiæ domos inquirat, & ſtatum animarum conficiat ad formam Ritualis Romani, & ad Nos tranſmittant copiam; Poſtea verò ad Sacram Menſam accedentibus, ſchedulas diſtribuat per ſe, vel per Miniſtrum fidelem, quas completo Paſchali tempore, recolligant, & ſi quos hoc præceptum non expleſſe compererint, ad Nos deferant infra quindecim dies, & ultra diem Aſcenſionis non differant, ut in eos nominatim, & publicè Sacrorum Canonum cenſuris, ac pœnis animadvertere valeamus. Parochi verò, ſi dictum cathalogum non conficiant, vel non comunicatorum nomina ad Nos non deferant, pœna ducatorum decem volumus eos multari.

Canonicis inhærentes ſtatutis volumus, ut omnes fideles utriuſq; ſexus Noſtræ Abbatialis Juriſdictionis in ætate, qua tenentur, Sacram Communionem recipiant de eorum proprio Parocho, vel à Sacerdotibus ab eo deſtinatis, quiſque in propria Parochiali Eccleſia tempore Paſchali. Et ſi quis fortè ex juſta cauſa à Nobis approbanda extra dictam Parochialem Eccleſiam prædicto tempore comunicaverit, teneatur ſuo Parocho ſuper hoc fidem ferre, ut cum cœteris communicatis adnotetur.

Quan-

Quando Sacramentum Eucharistiæ fidelibus administratur, fiat maribus seorsùm à fœminis devotè, decentèr, & non tumultuosè accedentibus.

Tempore Communionis Paschalis, nullo modo quærantur elemosynæ vasculo exposito, nec directè, nec indirectè.

*De Servitio in Divinis.*

## CAPUT NONUM.

IN Solemnitatibus majoribus, & Festivitatibus Titularis Ecclesiæ teneantur singuli Sacerdotes, cujusvis gradus, & conditionis existant, illis interesse, tàm in Vesperis, quàm in Missarum solemnijs, officijs, & processionibus, simul cum omnibus Clericis, omnes decentèr induti habitu, tonsura, collare, superpelliceis mundis, & bireto sub pœna rotulorum trium ceræ albæ laboratæ pijs usibus, & alijs arbitrio Nostro.

Clerici initiati, vel in minoribus constituti per se assistant, & deserviant in Ecclesijs eo ordine, quo sunt in tabellis adscripti; & in diebus Dominicis, & Festis, tàm in majori Missa, quàm in alijs divinis officijs; Litanijs etiam intersint singulis diebus Sabbati in Ecclesijs, in quibus recitari solent, sub pœna carolenorum ~~quinque pro singulis~~ vicibus, & si pertinacitèr, & diù hoc facere neglexerint, nullo gaudeant privilegio fori; & Parochi teneantur, quàm sepè de eorum negligentia, Nos cèrtiores facere, sub pœna arbitrio Nostro.

Clerici conjugati similitèr in divinis servire teneãtur, habitum, & tonsuram Clericalem deferentes, juxta consuetudinem Bonifacij VIII. Et quisque eorum superpelliceum, & biretum habeat, aliàs nullo

gau-

gaudeant privilegio fori, addita pœna carolenorum quinque pro qualibet vice &c.

Clerici, sive Diaconi silvatici juxta decretum pro Regno Neapolitano editum jussu Gregorij XV. personalitèr, & non per interpositam personã, assistant, & inserviant Ecclesijs, quibus sunt adscripti: & potissimùm pro cadaveribus humandis, sub pęna amissionis Bullarum, alijsque Nostro arbitrio reservatis.

Ut addatur stimulus Sacerdotibus Nostræ Jurisdictionis inserviendi divinis officijs; Præcipimus Parochis, ut quolibet anno fiat per ipsos divisio Missarum inter Sacerdotes suæ Parochiæ, habito respectu ad eorum assistentiam, tàm in confessionibus audiendis, quàm in alijs officijs, itaut, qui magis assistunt, majorem habeant portionem, & talis divisio à Nobis approbata, & subscripta servetur in sacristijs. Volumus tamen, ut magis, ac magis in Sacerdotibus amor crescat in divinis, Parochum nullam prælationem habere, sed æqualem portionem.

*De Processionibus.*

## CAPUT DECIMUM.

SAcerdotes omnes, & Clerici inferiores superpelliceis, & biretis induti, & Confratres cum habitu suæ Congregationis, ac etiam Regulares (ubi fuerint) intervenire teneantur publicis Processionibus, ac etiam Clerici conjugati in habitu, & tonsura, superpelliceis similitèr induti, & in his incedendo, se gerant cum modestia, gravitate, absque strepitu, susurratione, &c. sub pœna rotulorum duorum ceræ albæ laboratæ singulis vicibus, & alijs Nostro arbitrio.

Parochi denuncient Populo in solemnitate Missarum in festo præcedenti futuras processiones.

Ne-

Nemo præſumat; niſi Rector Parochialis proceſſiones facere, neque Regulares extra eorum Monaſteria, niſi de ejuſdem Parochi conſenſu, ſub pœna Noſtro arbitrio &c.

Feria quinta in Cœna Domini Proceſſio tantummodò fiat à quolibet Rectore intùs propriam Eccleſiam, & in feſtivitate Corporis Chriſti per loca conſueta ſuæ Parochiæ; nec per alienam progrediatur Juriſdictionem, ſub pœna Noſtro arbitrio &c. Et Proceſſio Sanctiſſimi Sacramenti ſemper fiat poſt celebrationem Miſſæ majoris ſervata forma Ritualis Romani &c.

Campanæ Eccleſiæ, à qua proceſſio diſcedit pulſentur, quamdiù proceſſio ipſa durabit, & cum proceſſio aliquam ingreditur Eccleſiam, illa decentèr ornetur cum luminibus &c. Et ejuſdem campanæ pulſentur quemadmodum aliarum Eccleſiarum, per quas tranſit.

*De Exequijs, & Sepulturis.*

## CAPUT UNDECIMUM.

IN proceſsionibus pro fidelium cadaveribus tumulandis Præsbyteri, & Clerici interveniant induti ſuperpelliceis, & biretis more ſolito, gradatim, ~~& bini modeſtè procedant~~, diſcedendo ſemper proceſsionalitèr ab Eccleſia Parochiali.

Cadavera Sacordotum deferantur ad Eccleſiam, in qua ſunt ſepellienda induta veſtibus Sacerdotalibus, & ſi fuerint in Sacris conſtituti, indumentis ſacris ad cujuſcumque ordinem pertinentibus; Clerici verò in minoribus, & primæ tonſuræ cum coctis, & biretis juxta Ritualis Romani præſcripta, quæ omnia inviolabilitèr obſervari mandamus.

Quan-

Quando cadavera ducuntur processionalitèr ad sepulturam, non circumferantur ad ostentationem per vias loci; sed breviori, & recto tramite de domo, unde exciditur cadaver, ut ducatur ad Ecclesiam, in qua sepelliendum est; Ideoque strictè mandamus, ut id omninò observetur; & si conjuncti obstiterint, sint ipso Jure excomunicati.

Fęminæ conjunctæ usque ad primum consanguinitatis, vel affinitatis gradum non socient funus, cum conjunctorum cadavera ad Ecclesiam deferuntur. Nec eo se conferant immediatè ante, vel post prædictorum sepulturam, sub pœna excomunicationis Nobis reservata. Nec etiam ante januam egrediantur super baram capillos evellendo, unguibus faciem deturpando; sivè pugnis se percutiendo, quarum excessus absolvi nequeant sine Nostra licentia.

Non permittatur à Parocho, cadavera fidelium sepelliri extra Ecclesiæ continentiam, nec processio defunctorum fiat de nocte, seu valdè manè, vel serò. Nec cadavera prædicta extrahantur de domo sine licentia, aut præsentia Parochi.

Quando pauper notorius decesserit, nec habet unde jus funerum solvat, sepulturæ gratis propter amorem Dei mandetur.

Nemo Parochorum, sive Regularium aliquem inducat ad jurandum, vovendum, aut ad se obligandum pro electione sepulturæ in sua Ecclesia, vel ea electa ad illam revocandam, sub pœnis, & censuris à Jure statutis, alijsque Nostro arbitrio: Standum igitur erit ultimæ electioni morientis, etiam si Parochus funeri interesse recusaverit, nec ideò sepultura retardetur.

Ecclesiasticæ sepulturę non tradantur publici peccatores, vel qui præceptum Paschalis communionis non adimpleverint, si ante mortem signa contritio-

nis non oſtenderint: Idem obſervetur cum publicè excomunicatis, ſi abſolutionem non obtinuerint à Nobis, vel à Sede Apoſtolica.

Interdicti tempore, laicorum cadavera Eccleſiaſticæ ſepulturæ non mandentur in Eccleſijs; Clericorum verò, qui interdicto paruerint, in Eccleſia ſepelliuntur ſine officio, campanæ ſono, & ſolemnitatibus.

Diſtributio Miſſarum, quæ à moribundis celebrandæ mandantur, æqualitèr fiat inter omnes Sacerdotes, etiam Regulares loci; & hoc, ut earum oblatio, quàm citò habeatur; niſi defunctus coram pluribus alitèr fieri juſſerit.

Parochi nullo modo permittant, cadavera ſepelliri, vel novas ſepulturas conſtrui propè gradus Altaris, ſeù ejus prædellam; niſi in ea diſtantia, quam pluries Sacra Congregatio decrevit.

Cadavera non tradantur ſepulturæ ante horas duodecim ab ejus obitu; viginti quatuor verò ſi mors fuerit repentina.

*De Excomunicationibus, & Cenſuris.*

## CAPUT DUODECIMUM.

PUblicè excomunicati, & denunciati non audeant Eccleſiam ingredi, maximè tempore, quo divina celebrantur officia, ſuper quo Rectores Parochiarum invigilent: Et ſi perſeveraverint in excomunicatione, teneantur Nobis denunciare, ut poſſimus opportunè providere.

Cum contingerit ex mandato Noſtro excomunicationis ſententiam fulminari, hoc faciant Curati in Eccleſia, inter Miſſarum ſolemnia; vel immediatè poſt. Caveant tamen in fulminatione, ne calcem,

acce-

acetum, vel candelas nigras, vel detinctas adhibeant, se abstinendo ab alijs hujusmodi ceremonijs; sed sufficiat simplicitèr sententiam excomunicationis pronunciare.

Excomunicati, sivè, qui incurrerunt in majorem excomunicationem, licèt non sint publicè denunciati, Noverint, regularitèr peccare mortalitèr, si se ingerunt in actibus, qui ab excomunicato exerceri, vel administrari nequeunt.

*De Absolutione Censurarum, & Dispensatione.*

## CAPUT DECIMUMTERTIUM.

NEmo Confessariorum, licèt à Nobis approbatus, absolvat à censuris, & casibus Sedi Apostolicę, vel Nobis reservatis sine Nostra licentia, & si deputatus fuerit ad absolvendum, vel dispensari contingerit (supposita facultate) super aliquod impedimentum, servet infrascripta.

Non absolvat, neque dispenset cum subditis Nostræ Abbatialis Jurisdictionis; nisi in casibus occultis, imposita salutari pœnitentia secreta tantùm in foro conscientiæ, & in casibus à jure permissis, gratis, servata forma Sacri Concilij Tridentini Sess. 24. c. 6. de Reform. & non alitèr.

Non utatur Confessarius facultate absolvendi à censuris, aut dispensandi in casibus permissis; nisi Sacramentalitèr post auditam confessionem, etiam tempore Jubilei, aut vigore Bullæ Apostolicæ; nisi à Nobis expressè talis facultas ei concedatur.

Si Confessarius ab excomunicatione aliquem absolvere nequeat, moneat eundem, ut se abstineat à participatione in divinis, & ab audienda Missa, si absque scandalo hoc facere possit.

Quotiès super irregularitate dispensaretur cum aliquo, qui ante ipsam irregularitatem Beneficium obtinuerit legitimè, permittatur ei ipsius beneficij retentio sine restitutione fructuum; si verò apparet in statu irregularitatis beneficij collationem obtinuisse: mandet, ut illud relinquat, & fructus perceptos restituat, vel novam provisionem obtineat, & de perceptis fructibus cum Camera Apostolica se componat.

Si Confessarius aliquem beneficiatum absolvat ab excomunicatione occulta, non obliget illum ad perceptorum fructuum restitutionem, quos tempore excomunicationis percepit; nisi de distributionibus quotidianis, si talis Pœnitens habuerit.

*De Absolutione Juramenti ad effectum agendi, & excipiendi.*

## CAPUT DECIMUMQUARTUM.

Absolutio Juramenti ad finem, ut supra, non concedatur; nisi ex legitima causa; nimirum si juramentum constiterit, fuisse interpositum fraude, violentia, timore, vel aliquo medio de Jure prohibito: similitèr si Pœnitens juret, se enormitèr læsum ex tali Juramento.

In concedenda juramenti absolutione non requitur citatio partium, cum ita sit magis communis Doctorum opinio, & ita de stylo observatur in Nostra Abbatiali curia.

De

*De Sancta Visitatione ejusque methodo.*

## CAPUT DECIMUMQUINTUM.

FInis, & scopus sanctæ Visitationis, quæ ab Apostolis fuit introducta Actor. cap. 15. est, ut loquitur Sacr. Trid. sacram, & orthodoxam doctrinam inducere, bonos mores tueri, pravos corrigere, Populum monitis ad Religionem, & pacem accendere. Quapropter, ut tàm sacro muneri satis à Nobis fiat, hoc pro Cleri instructione observanda proferimus.

In visitatione cujuslibet loci sit Clerus præsens, & ante ingressum Ecclesiæ legatur à Parocho lista omnium Clericorum, ut contumaces puniri valeant pro Nostro arbitrio.

In visitatione Parochialium Ecclesiarum fiat absolutio defunctorum; postea verò visitetur Tabernaculum Sanctiss. Eucharistiæ, fons baptismalis, sacra olea, & Sanctorum reliquiæ, si quæ sunt, an benè, & ritè custodiantur, & administrentur.

Visitentur postea Altaria, incipiendo à Majori, & alia à cornu epistolæ per girum, ut redeatur ad cornu Evangelij dicti Altaris Majoris. Præsens visitatio, non solùm fiet quoad ornatum, scilicèt tobaleas, candelabra, Cruces, Immagines, pluvinaria, pradellas; sed etiam circa onera Missarum, an sint de jure patronatus, an Cappellania, vel legata, seu aliæ dispositiones, qui celebrent, pro quibus, quando, & quoties; An satisfaciant debitores, qui sint, & quomodo obligati, & omnia redigantur per Cancellarium in scriptis.

Fiat deinde accessus in Sacristiam, & visitentur Calices, patenæ, vasa sacra, supellex, tabellæ Missarum, & libri, in quibus dietim annotantur, & in-

ven-

ventaria bonorum; visitetur denique tota Ecclesia, scilicet pavimentum, tectum, sepulturæ, sedes confessionales, fenestræ, & portæ.

Visitentur etiam aliæ Ecclesiæ Parochiales, & Nobis subjectæ; modò, qui supra.

Videantur libri Parochiales, si domi Parochorum sint; sin verò in Ecclesia, priùs scilicèt liber baptizatorum, matrimoniorum, & defunctorum, an ad formam Ritualis sint annotata notanda, & benè constructi, & cooperti.

Suppressa Monasteria, vel reintegrata post suppressionem, etiam visitentur; quæ visitatio non solùm sit localis; sed etiam personalis &c.

Denique fiat visitatio personalis totius Cleri, ut sciatur, quomodo vivant in Religione, & in via mandatorum Dei: An sint scandalosi, concubinarij, usurarij, blasphemi. Inquirendum etiam est, an sint in Populo similis farinæ, ad hoc, quod in Domino videbitur, expediatur.

*De Observantia Chori, & Disciplina.*

## CAPUT DECIMUMSEXTUM.

IN Abbatiali Nostra Ecclesia assistant omnes Cappellani horis Canonicis quotidiè per hebdommodam alternatim, & Missæ cantatæ celebrandę pro Anima Comitis Reggerij Abbatiæ, & Ecclesiæ fundatoris, Adalassiæ ejus uxoris, & filiorum. Absentes verò pro qualibet hora, pœna taxanda per edictum plectentur: Adeoque à puntatoribus puntari debent.

Nullus è Choro exeat; nisi finito officio; aliàs puntetur à puntatore; si tamen per urgentem necessitatem cogitur exire, de licentia Præsidentis fiat, & non alitèr.

Qui

Qui ad Matutinum ante finem secundi Psalmi, ad alias horas ante finem primi, ad Missam ante finem Epistolæ non fuerunt præsentes in Choro, puntentur, ac si integrè fuissent absentes.

Divinæ laudes non cursim, aut festinantèr; sed tractim, devotè, atque cum pausa decenti, præsertim cum dimidiantur versiculi Psalmorum, persolvantur ab omnibus.

Diebus Festivis, & Dominicis omnes Cappellani teneantur interesse, tàm horis Canonicis, quam Missæ solemni sub pœna duplicitèr, ut supra taxanda.

Sedeant in Choro Cappellani ordine antiquitatis servato in superioribus sedilibus. Cęteri Sacerdotes in inferioribus sedilibus cum modestia, silentio, & devotione.

In omnibus Festivitatibus primæ classis teneantur omnes tàm Cappellani, quam Sacerdotes in Choro assistere Horis canonicis, Missæ solemni, & vesperis. In Festivitatibus secundę classis hortamur omnes Sacerdotes, qui Cappellani non sunt in Choro assistere, ut Ecclesiæ Abbatiali decus, & dignitas major augeatur.

Anniversarium cum Missa solemni Serenissimi Fundatoris Roggerij celebretur singulis annis die 21. Junij.

Meminerint Sacerdotes omnes Festum Sanctiss. Trinitatis esse Titulare, & Patronum Nostræ Jurisdictionis, ac proinde habere octavam, quæ etiam octavæ Corporis Christi præcedere debet.

*De Curia Abbatiali.*

## CAPUT DECIMUMSEPTIMUM.

FInis, & ſcopus Noſtræ mentis eſt juſtitiæ adminiſtratio; ideò hæc in præſenti ſtatuenda duximus.

In omnibus cauſis, tàm civilibus, quàm criminalibus, quando appellatio contingerit interponi, ſeù in danda copia actorum, obſervetur diſpoſitio Sac. Conc.Trid.in cap.1.Seſſ.4.de Refor.& in c.20.ſeſſ.24 de Reform. Item in conceſſione literarum dimiſſorialium ad ordines ſuſcipiendos, obſervetur omninò etiam Concilij Trid: diſpoſitio in cap. 1. Seſſ.21. de Reform.

Conſtitutionem à Felic. Record. Clementis VIII. incipientem ( litium diſpendijs de nullitatibus non attendendis in Statu Eccleſiaſtico ) in Curia Noſtra obſervari volumus, excluſis cęteris nullitatibus pręter tres; niſi illas provenientes ex defectu juriſdictionis, citationis, & mandati. Reijciendo etiam juramentum calumniæ ad evitandum perjuria.

Dilationes, & ſuperſeſſorias favore debitorum contra creditores decernimus non eſſe concedendas; niſi priùs debito confeſſo, & præſtita cautione de ſolvendo poſt tempus ei conceſſum, quod conceditur ſemel ~~per duos menſes, &~~ ante mandatum executivum.

Conſtitutionem (ſancimus) de jure prothomiſeos, ſeù de jure congruo hujus Noſtri Regni, volumus ſervandam juxta ejus ſeriem, & tenorem in hac Noſtra Curia.

Omni cum maturitate concedantur monitoria pro rebus deperditis, juxta Sacr.Conc.Trident.decretum,

tum, & summa debet excedere sex ducatos, attenta petentis paupertate: debeat etiam exprimi verbis modestis; nunquam autem nominetur aliquis, ita ut detentor sub excomunicationis pœna restituere, & sciens revelare teneatur. Non fiant publicationes, & multò magis fulminatio diebus solemnioribus, & revelationes, si quæ sunt, coram Parocho fiant à denunciantibus, & subscribantur, vel signo Crucis firmentur, & clausæ, & sigillatæ ad Nos transmittantur.

Cancellarius noster nullas literas dimissoriales, vel fides de vita faciat, neque scripturas de archivio extrahat, nec processus originalis, vel scripturas penes acta exhibitas, Partibus, vel alijs accommodet; nisi de licentia Nostra.

Statim ac quis initiatus fuerit ad primam tonsuram Cancellarius adnotet in libro nomen, & cognomen initiati; nec non diem, & annum cum Episcopo, a quo initiatus fuerit, & relinquat spatium, in quo possint posteriores ordines adnotari eodem modo.

Si quis surripuerit, laceraverit, sivè in parte, sivè in toto, vel etiam cassaverit processus, libros, vel scripturas Nostri Archivij, seù Cancellariæ ipso jure excomunicationem incurrant, qua innodari, etiam mandamus eos, qui processus necessarios, scripturas hujusmodi sublatas apud se retinent; extendentes etiam hanc pœnam ad retinentes, vel retenturos scripturas aliorum Ecclesiarum, vel piorum quorumcunque locorum, & etiam ad scientes, & non revelantes.

Pro rebus spiritualibus, vel illis annexis servetur taxa Innocentiana; pro cęteris causis, tàm civilibus, quàm criminalibus observetur taxa in appendice apponenda, quæ ad litigantium, vel reorum satisfactionem pronta semper erit in Curia.

## CAPUT DECIMUMOCTAVUM, & Ultimum.

QUæ hactenùs ad Fidelium curæ Nostræ concreditorum, spiritualem utilitatem, & Ecclesiasticam in Clero disciplinam stabiliendam statuimus, vel monuimus, ut plurimùm decerpta ex legibus Nostrorum Prædecessorum tàm exactè observanda erunt ab omnibus, ad quos pertinet, ut pœnarum executioni locus non relinquatur, & publicationem jam peractam præsentium constitutionum; ita volumus quemquam afficere, perinde, ac singulis forent personalitèr intimata.

His tamen Constitutionibus non ita circumscribimus Nostræ auctoritatis fines, ut eas, quatenùs opus sit, mutare, & corrigere; Immò ubi opus fuerit cum subditis Nostris dispensare; atque demùm illis addere, quę in Domino adjungenda videbuntur; prout æquitatis, & casuum exigentia suadebit non possimus. Siq; aliquid, vel declarandum, vel interpretandum in earundem Constitutionum observantia contingerit, id Nobis reservamus.

Pro Nostra autem reverentia, & submissione, quam ~~erga Sanctam Romanam~~ Ecclesiam omnium Ecclesiarum Matrem, & tutissimam Magistram, meritò profitemur, has easdem Constitutiones Nostras Sanctissimo Domino Nostro Clemente XI. Salvatoris Jesu Christi in terra Vicario humillimè subjicimus, ut Sedis Apostolicæ auctoritate immutentur, corrigantur, emendentur; aut (si dignabitur) fulciantur.

BLasphemiæ in Deum, Beatam Virginem, ac Sanctos, & à fortiori si sint hæreticales.

Sortilegia, maleficia, superstitiones, incantationes cum Dęmonis invocatione, etiam tacita, & abusus Sacramentorum, & Sacramentalium.

Sodomia, bestialitas, incestus usque ad secundum gradum inclusivè, tàm consanguinitatis, quàm affinitatis, etiam spiritualis, & ex illicita copula contractæ. Et concubinatus ultra duos menses.

Defloratio Virginum, earumque Raptores, etiam consentientium.

Suffocantes pueros in lecto, aut in eo retinentes absque cunis, vel alio adminiculo.

Homicidium voluntarium, vel abortum committentes, etiam non sequuto effectu, procurantes, auxilium, vel consilium dantes.

Depositio falsi in judicio, vel cęcas literas, aut cum suppositis nominibus scribentis, vel scribi mandantes, & consulentes.

Non solventes decimas, legata pia, vel Ecclesiastica debita.

Quæcunque percussio in Patrem, & Matrem.

Allocutio cum Monialibus, exceptis consanguineis in primo gradu.

Fœminæ sociantes funus defunctorum in primo gradu, & Mulieres emittentes ejulatus, vel capillos evellentes exequiarum tempore in Ecclesijs.

Censuræ omnes, quæ sunt in hac Synodo.

Ad tollendam difficultatem, sciant omnes Confessarij, non esse Nostræ intentionis eandem reservationem habere locum in maribus ante annum 14. aut in fęminis cujuscunque ætatis, circa qua Nobis reservamus çasus secundum, quintum, & undecimum.

Secundò declaramus in casum reservati stupri incidere, qui cum Sponsa ante Matrimonium de præsenti rem habet; tertiò Sodomiam esse reservatam inter mares, tàm agentes, quàm patientes. Quartò Concubinatum dici etiam, si Mulier non fuerit sub eodem tecto.

## PETITIONES FACTAE A R.D. Francisco L'Acquaniti Procuratore Cleri totius Jurisdictionis, cum responsionibus ad singulas Reverendissimi Domini:

### *REVERENDISS. DOMINE.*

Reverendus Clerus supplicat, & petit à Reverendissima Dom. Vestra hæc, quæ sequuntur.

Ut provideatur, nè fęminæ associent Sanctiss. Viaticum, si tempore nocturno ad Infirmos deferri contingerit. Resp. Placet.

Tempore publicæ Processionis non liceat fęminis devotionis causa sanguinem emittere, seù, ut, vulgò dicitur, Far le battente. Resp. Placet.

Occasione refugij nullus habitet cum uxore, seù filijs in Ecclesijs, & ubi servatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum: nemo, etiam solus possit ultra duos dies commorari. Resp. Placet, & si fuerint renitentes, Parochi nos certiores reddant.

Ne audeant in eodē lecto abdormire mares simul, & fęminæ, etiam conjunctæ in quocunque gradu, quando ætatis annum decimum impleverint, ad evitanda mala, quę hic passim oriuntur. Et Rev. D. Resp. mandari Confessarijs, ne absolvantur, nisi facta separatione.

De-

# DECRETUM

## De Synodi Dimiſſione.

NOs Joſeph Vannuttius Soc. Jeſu Philoſophiæ, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor, Vicarius Generalis Abbatiæ Sanctiſs. Trinitatis Mileten: nullius &c. in hac Diæceſana Synodo Præſidens, ad Dei Omnipotentis, ac Deiparæ ſemper Virginis Mariæ aliorumque Sanctorum laudem, hanc noſtram Synodum Diæceſanam ſub eorumdem auſpicijs in hac Dominica quarta poſt Paſcha legitime congregata dimiſsã, & abſolutam eſſe decernimus, ac tenore præſentium denunciamus, ut cuique, poſt gratiarum actiones licitum ſit ad proprias Eccleſias, ſuaque loca regredi: Hortamur tamen vos omnes Fratres cariſſimi, de quo enixiùs, totiſque viſceribus, Dominum deprecamur, ut talis quiſq; veſtrum in ſuo munere, moribus, vitaque innocentia, ac ſalutis animarum zelo impoſterùm fidelibus Populis, tanquam lux ſupra montem poſita præluceat, ut ſinguli prorsùs intelligant, ex hac Synodo uberrimum in Domino fructum vos ipſos reportaſſe, & Dominus noſter Jeſus Chriſtus ſit cum omnibus vobis. Amen.

Joſeph Vannuttius V. G. Abbat.

Ro-

# Rogitus Actorum.

IN Dei Nomine Amen &c. Præsenti publico istrumento cunctis pateat evidenter, & notum sit, qualiter anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo duodecimo, indictione quinta, die vigesimo quarto mensis Aprilis, Dominica quarta post Pascha, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ Undecimi anno ejus duodecimo felicitatem &c. In Pago Sancti Gregorij Superioris, in Ecclesia Parochiali Præsidente Reverendiss. Domino Patre Joseph Vannuttio Societatis Jesu Sacræ Theol. Prof. Vicario Generali Abbatiali Sanctiss. Trinitatis Militen. nullius Dięc., Parochis, Vicarijs foraneis, ac Clero, tam ipsius Pagi quàm Dięc. prædictæ, per edictum respectivè vocato, ac legitimè convocato post Missam sollemnem, ac Sermonem habitum ab eodem Reverendiss. Patre Vicario, omnia, & singula in actis suprascriptis redacta, & fideliter enarrata per Dominum Sacerdotem D. Joannem Baptistam Vinci Synodi Secretarium, alta, & intelligibili voce è pulpito lecta, & publicata fuere, primum decreta Synodi præliminaria, ut potè de Synodi inchoatione, ac reliquis, prout in eisdem actis, ac etiam electi, designati, & deputati Examinatores, ac Judices, necnon Testes Synodales, emissa &c. Fidei professio ab omnibus, & singulis, qui eam emittere tenebantur, atque continua sessione fuerunt promulgata decreta, & constitutiones Synodales usque ad finem tituli de Sacramento Matri-

mo-

monij; Post vesperas tantùm eodem die in secunda Sessione aliquibus præcibus,ac çeremonijs persolutis, idem D.Secretarius prosecutus fuit lectionem usque ad finem decretorum,& constitutionum Synodalium, ac præfatis omnibus,prout paritèr in actis præscriptis exprimuntur celebratis gestis,publicatis,ac peractis, facta fuit supplicatio à D. D. Francisco L'Acquaniti Parocho Avenæ superioris, & Cleri Procuratore pro aliquibus capitibus, quibus annuens Rev.D. fuit lectum per eumdem D.Secretarium decretũ de Synodi dimissione facta &c.Cleri vocatione, ac obedientia exhibita Rev.D. fuit Synodus dimissa cum gratiarum actione per Hymnũ Te Deum laudamus cęterasq; pręces, & orationes. Super quibus omnibus ac eorum singulis instanti U.J.D.D.Dominico La silica Rectore Curato dicti Pagi S.Gregorij superioris Synodi Promotori petitũ fuit, ut tanquam Synodi Notario, unum, vel plura publicum, seù publica conficere, atque tradere deberem istrumentum, seù istrumenta, prout opus fuerit, & rogatus ero. Lectum ibidem, anno, indictione, die, & Pontificatu, quibus supra præsentibus atque intelligentibus D.Jacobo Cannata, D.Nicolao Murmura, D.Nicolao Barone, D.Francesco Paulo Surbelli, D. Joanne Baptista Sarbilli, D. Antonino Spasari, alijsque Testibus ad prædicta omnia,& singula vocatis, habitis, & rogatis, & in fidem &c. Vincentius prætereà à Monteleone per totum orbem Apostolica authoritate Notarius, & Curiæ Abbatialis prędictæ Actorum Magister de prædictis rogatus præsens publicum istrumentum confeci, scripsi, subscripsi, publicavi, meo solito signo signavi rogatus &c.

R.D.

*R D. Nicolaus Persico* U. J. D. *revideat, & referat. Neap.* 21. *Octobris* 1712.

SEPTIMIUS PALUTIUS VIC. GEN.

*D.P.M.Giptius Can. Deput.*

EMINENTISSIME PRINCEPS.

Libellum, cui titulus *Synodus Abbatiæ Sanctissimæ Trinitatis Mileten: nullius Diœcesis à R.P.Josepho Vannutio Societatis Jesu, ejusdem Abbatiæ Vicario Generali elucubratum*, Em. Tua jubente, perlegi, nihilque in eo contrà fidem orthodoxam, bonos mores, aut Ecclesiasticam disciplinam reperi; Typis ideò demandandum censeo, ni aliud Em. Tuæ videbitur, cui me totum debeo. Neapoli 9. Kal.Novemb.1712.

Em.Tuæ Reverendiss. *Humill. ac Addictiss.Servus*

Nicolaus Antonius Persicus.

*Attenta supradicta relatione Imprimatur.Neap.3.Nov.1712.*

SEPTIMIUS PALUTIUS VIC.GEN.

*D.P.M.Giptius Can.Deput.*

---

*Mag.* U. J. D. *Franciscus de Onofrio videat, & in scriptis referat.*

GAETA Reg. GUERRERO Reg. AGETA Reg. ARGENTO Reg. MAZZACCARA Reg.

*Provisum per S. E. Neap.* 3. *Octob.* 1712. Crostarosa.

JUssis E. V. obtemperans, Opusculum supradictum legi, nihilque in eo inveni quod Regiæ officiat Jurisdictioni, sed cuncta, piè ad materiam præcipi, & concinnè tradi; quare ni aliter E.V.videatur typis mandari posse censeo. Datum Neap.12.kal.Nov. 1712.

E. V. *Obsequentissimus Cliens*

Franciscus de Onuphrio.

*Visa supr.relat. imprim.v rum ante publ.servetur Reg.Pragm.*

GAETA Reg. GUERRERO Reg. ARGENTO Reg. MAZZACCARA Reg.

*Provisum per S.E.Neap.24.Octob,1712.* Crostarosa.

*Ill. Dux Sancti Nicolai non interfuit.*